

உ
கணபதி துணை

சிதம்பரம் பச்சகந்தையர்மடம்
ஸ்ரீ சேன்னமல்லையர் அருளிச்சேய்த
சிவசிவ வெண்பா,

திருவாவடுதுறை
ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச்சேய்த
சோமேசர்

முதுமொழி வெண்பா

சிதம்பரம் ஈசானியமடம்
ஸ்ரீ இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிச்சேய்த
நுகேசர் முதுநெறிவெண்பா.

[மேற்படி நூல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் வரும்
திருக்குறள் அதிகார அட்டவணையுடன்]

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,
87, தம்புசேட்டி வீதி, சேன்னை.

1920

விலை அணை 8

[All Rights Reserved]

மு க வு ரை

சிதம்பரம் பச்சைகந்தையர் மடத்து வீரசைவராசிய பூர் சேன்ன மல்லையர் அருளிச்செய்த சிவசிவவேண்பா, திருவாவடுதுறை பூர் சிவஞானசுவாமிகள் அருளிச்செய்த சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா இவ்விருநூல்களும் திருக்குறளின் வழிநூல்களாக, ஒவ்வொரு நூலும் திருக்குறளின் அதிகார வரிசையில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் இரண்டிரண்டு செய்யுள் விகிதமாகச் செய்யப்பட்ட இரு நூற்றறுபத்தாறு நேரிசை வேண்பாக்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அதிகாரத்திற் கிரண்டாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் செய்யுட்களிரண்டிலும், ஒன்று 'சிவசிவா' என்ற முன்னிலையையும், ஒன்று 'சோமேசர்' என்ற முன்னிலையையும் உடையன. அவ்விரண்டின் ஈற்றடிகளும் அவ்வவ்வதிகாரத்திலுள்ள இரண்டு குறள் வேண்பாக்களாகவே அமைந்துள்ளன. "வழிநூல் செய்வோர் முன்னோர் நூற்கருத்துக்களைப் பெரும்பாலும் தழுவிச் செய்வதோடு, அவர்களுடைய செய்யுட்களையும் தங்கள் செய்யுட்களி னிடையே பொதிந்து சொல்லுதல் தகுதியாம்" என்ற முறைப்படியே, இதன் செய்யுட்களில் குறள் வேண்பாக்களை ஈற்றடிகளாக அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

இவை இங்ஙனம் அமைந்து அரிய பல நீதிகளையும் உதாரணமான பல நீதிக் கதைகளையும், குறளின் அதிகார வரம்புகளையும், அதன் செய்யுட்களையும் உடையதாயிருத்தலினாலே, இவற்றைப் வாசித்தலால் திருக்குறள் முழுவு

தையும் வாசித்ததுபோலாவதோடு, திருக்குறளில் இரு நூற்றுறுபத்தாறு செய்யுட்களும் மனைப்பாடலாம். அநேக நீதிக் கதைகளையும் உணரலாகும்; தெய்வ சிந்தனையும் உண்டாகும்; அன்றியும், நற்பயன்களையும் அடையலாம். “சுருங்கச சொல்லல் விளங்கவைத்தல்” என்ற முறைப்படி, கடல்போன்ற திருக்குறட் கருத்துக்களை யெல்லாம் சுருக்கி அடக்கி அநேகம் உதாரணக் கதைகளையுஞ் செறித்துப் பல அரிய விஷயங்களை விளங்க அமைத்திருக்கும் இந் நூல்கள், உலகில் நாற்பொருட் பயன்களையும் அடைய விரும்பும் தமிழறிஞர்க்கு உயிரினுஞ் சிறந்த நூல்களா மென்பது எல்லோரும் ஒப்பமுடிந்த விஷயம்.

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா என்னும் இவ்வரிய நூல் முருகக்கடவுளை முன்னிலைப்படுத்தி அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் முப்பாணாலாகிய திருக்குறளின் முழுக் கருத்துக்களையுந் தழுவி, முதிய சன் மார்க்கங்களை யுடையதாக, தெய்வ ஸ்தோத்திரமும் விரளி வரக் சிதம்பரம் ஈசானியமடம் பூநீமத் தீராமலிங்க சுவாமி களால் செய்யப்பட்ட சிறந்த வேர் நீதிநூலாகும். இது, குறளில் உள்ள நூற்றுமுப்பத்துமூன்று அதிகாரங்களில் கிரமப்படியே ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் ஒவ்வொரு நேரிசை வெண்பாவாக அமைக்கப்பெற்ற நூற்றுமுப்பத்து மூன்று செய்யுட்களையுடையது. ஒவ்வொரு வெண்பாவின் சுற்றடியிரண்டும் குறளின் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலுமுள்ள பத்துக்குறள் வெண்பாக்களில் ஒன்றாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் திருக்குறளின் ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் நீதியும், அதற்குதாரணமான பண்டைய சரித்திரங்களும், முருகக்கடவுளின் திருநாம உச்சரிப்பும் அடங்கியிருக்கின்றன.

மு க வு ரை

இஃதிங்ஙனம் முருகேசர் முன்னிலையும், பழைய நீதிகளும் பொருந்திய வெண்பாக்களால் ஆமைக்கப்பெற்றிருக்குங் காரணத்தைக் கொண்டே, இதற்கு 'முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா' என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. இது திருக்குறளுக்குவழி நூலாய், "முன்னோர்மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவம்" என்ற முறைப்படி, அதன் செய்யுட்களையே ஈற்றடிக்களாகப் பெற்ற வெண்பாக்களால் ஆமைத்திருத்தலான் இதனைத் திருக்குறட் சாரமென்றே சொல்லலாம். திருக்குறளில் ஆயிரத்து முந்நூற்றுமுப்பது செய்யுள்களில் ஆடங்கியிருக்கும் நீதிகள் முழுவதும் இதன் நூற்று முப்பத்துமூன்று செய்யுட்களில் ஆடங்கியிருப்பதால், இதனை வாசிப்போர்க்குத் திருக்குறள் முழுவதையும் வாசிப்பதனால் எவ்வளவு ஞான முண்டாகுமோ அவ்வளவு ஞான முண்டாவதோடு, திருக்குறள்திகாரங்களில் ஒவ்வொரு பாடலும் பாடமாகிவிடும. இன்னும் பல நீதிக் கதைகளும் விளங்கும்; தெய்வசிந்தனையும் ஏற்படும். இத்தகைய ஆரும்பெரும் பயன்களையுடைய இந்நூல் தமிழ் மக்கட் கின்றியமையாத தென்பது எல்லோர்க்கும் தெள்ளிதின் விளங்கும்.

ஆகவே, இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த இந் நூல்களைக் தமிழ் நாட்டினர்க்குப் பயன்படுத்தக் கருதி வெளிப்படுத்தலாயிற்று. இவற்றை அபிமானிக்கும் கடமை தமிழ்மக்கத் திற்குரியதாம்.

இங்ஙனம்

 வீ. ஆறுமுகன்.

சிவசிவவேண்டா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்டா, முருகேசர் முதுநெறி வேண்டா ஆகிய இம்முன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	தமர் அதிகார எண்	தமர் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ-முருகேசர் முதுநெறி வேண்டா பக்கம்	முதுநெறி வேண்டா பக்கம்
1	13	அடக்கமுடைமை	மன மொழி மெய்கள் தீயவழியிலே செல்லாது அடக்குதலுடையனாதல் அமைச்சனது நற்குண நற்செய்கைகள் நாட்டிற்கு உறுப்பாய் அடங்குவதாயினும் அந்நாட்டிற்கும் அரசனுக்கும் பகைவரால் தோல்வியு வாராவண்ணம் சேமமாய் நின்று காக்கும் அரணினது தன்மை	6	4
2	64	அமைச்சு	அமைச்சு	23	14
3	75	அரண்	அரண்	26	16
4	25	அருளுடைமை	அருளுடைமை	10	6
5	115	அலாறிவுறுத்தல்	அலாறிவுறுத்தல்	40	24

6	127	அவர்வயின்வீதும் பல்	தலைமகனும் தலைமகனும் ஆசை ய்குதியால் ஒருவரை யொரு வர் காணுதற்கு வீராதல்	44	27
7	37	அவாவறுத்தல்	புலன்களின்மேற் பழைய பழக்க வசத்தாற் செல்லும் நினைவை இடைவிடாதமெய்ப்பொருள்	14	9
8	73	அவையஞ்சாமை	உணர்வால் அறுத்தல் சொல்லுதற்குரிய சபையை யறி ந்து சொல்லுங்கால் அதற்கஞ் சாமை	26	16
9	52	அவையறிதல்	அரசுறொருந்த சபையியல்பை யறிதல்	25	16
10	17	அழுக்காறாமை	பிறாது செல்வமுதலியவற்றைக் கண்டு சகியாமை	7	5
11	4	அறன்வலியுறுத் தல்	ஏனைப்பொருளு மன்பமும்போ லாது அறன் இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன்றினையும் அளித்தலால் இது அவ்வீர ண்டினும் வலியுடைத் தென் பது கூறுதல்	3	2
12	43	அறிவுடைமை	கல்விகேள்விகளினாலாகிய அறி வேடு உண்மை யறிவை	16	10
13	8	அன்புடைமை	உடையவறுதல் சம்பந்தமுடையவரிடத்தே கா தலை யுடையவறுதல்	3	3

சிவசிவவேண்டா, சோமேசர் முனுமொழி வேண்டா, முருகேசர் முனுநெறி வேண்டா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

பகுதி	குறள் அதி கா ர எண்	குறள் அதி கா ரம்	அதி கா ரத்தின் பொருள்	சீவ-சோ- மு-மொழி வேண்டா பக்கம்	முருகேசர் முனுநெறி வேண்டா பக்கம்
14	62	ஆள் வினையுடை மை	இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சி	22	14
15	86	இகல்	உடையனாதல் இருவர்தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொலைதற்கு ஏதுவா கிய மாறுபாடு	30	18
16	50	இடனறிதல்	வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்தை யறி தல்	18	11
17	63	இசைக்கணழியாமை	தொழிவிலே முயல்வோன் ஊ ழினாலாவது, பொருளின்மை யாலாவது, மெய் வருத்தத்தா லாவது தனக்குத் துன்பம் வந் தவிடத்து அதற்கு மனங் கல ங்காமை	22	14
18	107	இரவச்சம்	மாணங் கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதல்	37	23
19	106	இரவு	மாணங்கெடாத இரவு இரவாமை யோடு ஒத்தவின் அவ்விரவின் சிறப்புக் கூறாதல்	37	22

20	5	இல்வாழ்க்கை	இல்வானோடுகூடி வாழ்தலினது சிறப்பு	3	2
21	39	இறைமீட்சி	அரசனது நற்குண நநீசெய்கை கள்	14	9
22	10	இனியவைகூறல்	மனத்தின்கணுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் இனிப சொ ற்களைச் சொல்லுதல்	5	3
23	32	இன்னுசெய்யா மை	தனக்கொரு பயனைக் குறித்தா வது, வைரம் பற்றியாவது, சோர்விலாவது ஒருயிர்க்கு த் துன்பந் தருமவைகளைச் செய்யாமை	12	8
24	23	நகை	வறியராய் ஏற்றோர்க்கு இல்லை யென்றது கொடுத்தல்	9	6
25	89	உட்பகை	புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடு த்து அது வெல்லுமளவும் உள்ளாய் நிற்கும் பகை	31	19
26	104	உழவு	சிறுபான்மை வாணிகர்களும் பெ ரும்பான்மை வேளாளர்கு ழுரித்தாகிய உழுதற்செழுவில் தலைமாள்து அவயவங்கள் தம் மழகு அழிதல்	36	22
27	124	உறுப்புநலனழிதல்	மனம் மமல்தலின்தித் தொழில் .. செய்தலிலே எழுச்சி யுடைத் தாதல்	43	26
28	60	ணக்கமுடைமை		21	13

சிவசிவவேண்டா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்டா, முருகேசர் முதுநெறி வேண்டா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

பகுதி	தமள் அதிகார எண்	தமள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சீவ-சோ-முருகேசர் முதுநெறி வேண்டா. பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வேண்டா. பக்கம்
29	133	ஊடலுவகை	ஊடலால் தமக்குக் கூடலின்புற் றந்தவிடத்து அச் சிறப்பிற் கேதுவாகிய அவலுடலைத் தலைமகள் மகிழ்தலுமாம	46	28
30	38	ஊழ்	இருவினைப் பயன்களும் செய்யத் தவனையே சென்று அடைவதற் கேதுவாகிய நியதி	14	9
31	22	ஓப்பரவறிதல்	உலக நடைமைய அறிந்துசெய்தல்	9	6
32	14	ஒழுக்கமுடைமை	தத்தம் வருணத்திற்கும் ஆச்சிர மத்திற்கும் உரிய ஒழுக்கத்தி னை உடையராதல்	6	4
33	59	ஒற்றூடல்	பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என் னும் மூன்று திறத்தாரிடத்து மந்கழந்தவை யறிதற்கு ஒற் றரை ஆளுதல்		
34	1	கடவுள் வாழ்த்து	கவி, தான் வழிபடு கடவுளையா ளது, எடுத்துக்கொண்ட பொ	21	13

35	53	கண்ணோட்டம்	ருட்கு ஏற்புடைக் கடவுளையா வது வாழ்த்துதல்	2	1
36	118	கண்விதுப்பழிதல்	நன்றோடு பழகினவரைக் கண் டால் அவர் சொல்லப்பட்டன வற்றை மறக்கமாட்டாமை	21	13
37	108	கயமை	கண்கள் தலைமகனைக் காணுதற்கு விரைதலாலே வருந்துதல்	41	25
38	41	கல்லாமை	பொருட்பாலிற் கூறிய நற்குண ங்கள் யாவும் இவராகிய கீழோ ரது தன்மை	37	23
39	40	கல்வி	கல்லாமையின் இழிவு	15	9
40	29	கள்ளாமை	அறநூல் முதலியவற்றைக் கற்ற வின் சிறப்பு	15	9
41	93	கள்ளுண்ணாமை	பிறருடைமையா யிருக்கும் யா தொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ள நினையா மை	11	7
42	122	கனவுநிலையுரைத் தல்	ஒழுக்கமும் உயர்வு மழிப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமையினது சிறப்பு	32	20
43	113	காதற்சிறப்புரைத் தல்	தலைமகன் கண்ட கனவினது நிலைமையைச் சொல்லுதல் தலைமகன், தலைமகள் ஆகையிடு தியைக் கூறல்	42	26
				39	24

சிவசிவவேண்டா, சீசாமேசா முதுமோழி வேண்டா, முருகேசர் முதுநேறி வேண்டா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

பகுதி	குறள் அதிகா ர எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சீசா- மு-மோழி வேண்டா பக்கம்	முருகேசர் முதுநேறி வேண்டா பக்கம்
44	49	காலமறிதல்	வலிமையினால் மிகுதி யுடையனா ய்ப் பணைகவன்மேற் போர்க்குச செல்லும் அரசன் வெல்லுதற் கேற்ற காலத்தினை யறிதல்	18	11
45	103	குடிசெயல்வகை	தான் பிறந்த குடியை உயரச் செய்தலின் விதம்	36	22
46	96	குடிமை	உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தாரது தன்மை	33	20
47	71	குறிப்பறிதல்	பிறர் நினைத்ததை அவர் சொல் லாமல் அறிதல்	25	15
48	110	குறிப்பறிதல்	தலைமகன், தலைமகள் குறிப்பை யறிதல்	38	23
49	128	குறிப்பறிவுறுத்தல்	ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறிவுறுத்தல்	44	27
50	44	குற்றங் கடிதல்	ஶாமம், குரோதம், உலோபம், மானம், உவகை, மீதம் என் னும் குற்றங்களை அகற்றுதல்.	16	10

51	83	52	28	53	42	54	56	55	33	56	99	57	46	58	53
பணகமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமயங் கிடைக்குமளவும் புறத்திலேகூடி நடப்பவர் கூட்டி	கூடாநட்டி	தவவேட முடையராய் நின்ற அத் தவத்தேநி பொருந்தாத தாகிய தீய வொழுக்கத்தினை உடையாராதல்	கூடாவொழுக்கம்	கேள்வி	கேட்கத்தகுமநூலின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்டல்	கோடுக்கோண்மை	கொடுக்கோண்மை	கொல்லாமை	கொல்லாமை	சான்றாண்மை	சான்றாண்மை	சிற்றினஞ் சேராமை	சிற்றினஞ் சேராமை	சுற்றந்தழால்	சுற்றந்தழால்
29	18	11	7	15	10	20	12	12	8	34	21	17	10	19	12

சிவசிவவேண்டா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்டா, முருகேசர்-முதுநெறி வேண்டா ஆகிய இம்முன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	குறள் அதி கா ர ள ண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ- மு-மொழி வேண்டா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வேண்டா பக்கம்
59	94	சூது	சூதாடுதவின் இயல்பு	33	20
60	55	சேங்கேன்மை	ஒரு பக்கத்திலே கோடாமற் செ வ்விய கோல்போல அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை		
61	11	செய்நன்றியறி	தனக்குப் பிறர் செய்யுத நன்றி யை மறவாமை	20	12
62	65	சொல் வன்மை	தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால் வார்த்தைகளைச் சொ ல்ல வல்லவனாதல்	5	3
63	109	நகையணங்குறுத் தல்	தலைமகன்பொழிற்கண்ணே தனி த்து நின்றவளது அழகு தன க்கு வருத்த முண்டாக்குத லைச் சொல்லுதல்	23	14
64	27	தவம்	மனம் பொறிவழி போகாது நிற் றற் பொருட்டு வீரதங்கனால் உண்டி சுருக்கல் முதலியன,	38	23
65	120	தனிப்படர்யிகுதி	தனியாகிய துன்ப யிகுதி	10	7
				41	25

66	67	68	69	70	71	72	73							
82	21	35	69	47	51	52	12							
தீகட்பு	தீவினையச்சம	துறவு	தூது	தேரிந்துசெயல்வ கை	தேரிந்துதேனிதல்	தேரிந்து வினையா டல்	நடுவுநிலைமை							
தீக் குணத்தாரோடு உளதாகிய கட்பு	பாவங்களா யுள்ளவற்றை செய்த ற்கு அஞ்சுதல்	புறமாகிய செல்வத்திலும் அக மாகிய உடம்பிலும் உண்டா கிய பற்றை அவைகளின் நிலை யாமை நோக்கி வீடுதல்	பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வே ற்றரசரிடத்தே செல்வாரது தன்மை	செய்வனவற்றை ஆராய்ந்து செ ய்தல்	பிறப்பு குணம் அறிவு என்பவை களையும் செய்கையையும் காட் சி முதலிய பிரமாணங்களால் ஆராய்ந்து தெளிதல்	தெளியப்பட்டவரை அவர் செய் யவல்ல தொழில்களை யறிந்து அவைகளிலே ஆளும் திறம், பகைவர் அயலேவர் நட்பின ரொ ன்னும் மூலகை யோரிடத்து ம் அறத்தின் வழுவாது ஒப்ப நிற்கும் நிலைமை	29	8	13	24	17	18	19	5
18	5	8	15	11	11	12	4							

சுவசுவேணபா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அடிகாரச் சுவசுவேண

பகுதி	குறள் அடிகாரச்	குறள் அடிகாரம்	அடிகாரத்தின் பொருள்	சுவசுவேணபா பக்கம்	முதுநெறி வேண்பா பக்கம்
74	80	நட்பாராய்தல்	நட்பினரை ஆராய்ந்தறிந்தே சினேகிக்க வேண்டுகுவால், அவரை ஆராய்ந்திறம் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சி யொத்தல் என்னும் மூன்றும் நிகழ்வதாகிய தொடர்பு தலைவன் : தலைவி நலத்தைப் புனைந்து சொல்லியது அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இவ்வாமை சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தின் சிறப்பு அரண்முதலிய அங்கங்களுக்கு அவசியம் வேண்டுவதாகிய நாடு முன் சொல்லப்பட்ட சால்பு பண்பு முதலிய குணங்களோ லுயர்ந்தோர் தமக்குத் தகாத கருமங்	28	17
75	79	நட்பு		28	17
76	112	நலம்புனைந்துரைத்தல்		39	24
77	105	நல்குரவு		36	22
78	101	நன்றியில் செல்வம்		35	21
79	74	நாடு		26	16
80	102	நாணுடைமை			

81	114	நா ணுத் துறவுரைத் தல்	களில் தன்மை	35	22
82	34	நிலையாஹம்	ஆற்றானுகிய தலைமகன் தனது நாண மிழத்தலைச் சொல்லுதல்	39	24
83	126	நிறையழிதல்	தேற்ற முடையவை யெல்லாம் நிலபெறுத் தன்மை	13	8
84	121	நினைந்தவர் புலம்ப	தலைமகள் மனதிலே அடக்கப் படுமவைகளை ஆசை மிகுகி யால் அடக்கமாட்டாமல் வெ ளிப்படுத்தல்	43	26
85	3	நீத்தார் பெருமை	தலைமகள் தலைமகளை நினைந்து வருந்துதல்	42	25
86	125	நெஞ்சொடுகளத்த ல்	முற்றத்துறந்த முனிவரது பெ ருமை கூறுதல்	2	2
87	180	நெஞ்சொடு புலத்த ல்	பிரிவின் பொருமை மேற்படத் தணக்கு ஒரு பற்றுக்கோடு கா னுத தலைமகள் தன் நெஞ் சொடு சொல்லுதல்	43	26
88	28	பகைத்திறந் தெரி தல்	புணர்ச்சி விதம்புகின்ற நெஞ்சு டனே தலைமகள் புலத்தல்	45	27
89	87	பகைமாட்சி	பகைத்திறங்களை ஆராய்ந்தறிதல்	31	19
			அறிவில்லாமை முதலிய குறிய னுடையால் பகையை மாட்சிமைப்படுத்தல்	30	19

சிவசிவவேண்டா, சோமேசர் முதுமொழி வெண்டா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்டா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	தமர் அடிகள்	தமர் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சுவமோழி-வேண்டா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வெண்டா பக்கம்
90	119	பசப்புறுபருவரல்	பிரிவாற்றாமையால் வரும் நிற வேறுபாட்டால் உண்டாகிய வருத்தம்	41	25
91	117	படர்மெலிந் திரங்கல்	பிரிவாற்றாளாகிய தலைமகள் தாழ்ந்துகின்ற துன்பத்தினை எப்போதும் நினைத்தலின் அந்நினைவால் மெலிந்திரங்கல்	40	25
92	78	நீடைச்செருக்கு	சேனையினது மறய்குதி	27	17
93	77	படைமாட்சி	சேனையினது நன்மை	27	17
94	100	பண்புடைமை	பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லா ரியல்புகளும் அறிந்து நடத்தல்	35	21
95	20	பயனிலசொல்லாமை	தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பங்களுள் ஒன்றையும் தராது சொற்களைச் சொல்லாமை	8	5

96	81	பழமை	நட்பினரது பழமையார் தன்மையை நோக்கி அவர் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தல்	28	17
97	116	பிரிவாற்றாமை	தலைமகன் தலைகளைப் பிரிந்து செல்லுநாளில் அப் பிரிவை அவன் பொறுக்கமாட்டாதவளாந் தன்மை	40	24
98	15	பிறனில்விழையாமை	காம மயக்கத்தாற் பிறனுடைய மனையாளே வீரும்பாமை	6	4
99	24	புகழ்	இல்லறத்தில் வழுவாதார்க்கு இம்மைப் பயனாகி இவ் வுலகத்தின்க ணிகழ்ந்து இறவாது நிற்கும் கீர்த்தி	9	6
100	111	புணர்ச்சிமகிழ்தல்	குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப் புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து கூறல்	38	23
101	129	புணர்ச்சி வி தும்பல்	தலைமகனும் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்டேனை விரைதல்	44	27
102	7	புதல்வரைப் பெறுதல்	தென்புலத்தார் கடன்செலுத்தற் குரிய நன்மக்களைப் பெறுதல்	4	3
103	131	புலவீ	தலைமகனும் தலைமகளும் ஒருவரோ டொருவர் புலத்தல்	45	27
104	132	புலவீ நு ணுக்கம்	தலைமகனும் தலைமகளும் கூடி . . யிருந்தவிடத்து, பிணங்குதற் குக் காரணம் இவ்வா திருக்க		

சிவசிவவேண்டா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்டா, முருகேசர் முதுநெறி வேண்டா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.					
பகுதி	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் போருள்	சிவ-சோ-மு-மொழி வேண்டா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வேண்டா பக்கம்
105	26	புலான்மறுத்தல்	வும் துட்பமாகிய ஒரு காரண மிருப்பதாக அடிகொண்டு தலைமகள் பிணங்குதல் உண்ணுண்டலை ஒழித்தல் சிற்றறிவினனா யிருந்தே தன்னைப் பேசறிவினனாக மதித்து; உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமையானாதவிடத்துப் பிறரை இகழ்ந் துணையாமையானாதவழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனைவி வழியே தான் நடத்தல் தீநெறிவினனா நன்னெறியிற் செலுத்தும் போறிவுடையாரைத் தனக்குந் துணையாகக் கொள்ளாதல்	45	28
106	85	புல்லறிவாண்மை		10	6
107	19	புறங்கூறாமை	30	18	
108	91	பெண்வழிச்சேறல்	8	5	
109	45	பெரியாரைத் துணைக்கோடல்	32	19	
			16	10	

110	90	பெரியாரைப் பி ழையாமை பெருமை	பெரிய ராயினுரை அவமதித்து நடவாமை செய்தற்கரிய செய்தல், செருக் கில்லாமை, பிறர் குற்றங் கூ றாமெ என்றிவைமுதலிய நற் குணங்களால் பெரிய ராயினு ரது தன்மை	31	19
111	98		கற்றிருந்தும் யாதொன்றும் அறி யாமை	34	21
112	84	பேதைமை	அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக்காத்துக்கொள்ளுதல் முதலிய காரியங்களில் சேர தலைச் செய்யாமை	29	18
113	54	பொச்சாவாமை	பொருளைச் சம்பாதித்தவின் வி தம்	19	12
114	76	பொருள் செயல்வ கை	மாலைப்பொழுது வந்தவிடத்து அதனைக்கண்டு தலைமகள் இர ங்குதல்	27	16
115	123	பொழுதுகண்டிரங் கல்	காரணம் பற்றியாவது அறியா மையாலாவது ஒருவன் தமக் குத் தீங்கு செய்தவழித் தாமு ம் அதனை அவனிடத்துச் செ ய்யாது பொறுத்தலை யுடைய பாதல்	42	26
116	16	பொறையுடைமை			

சிவசிவவேண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா, முருகேசர் முதுமொழி வேண்பா ஆரிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

புள்ளி	தமள் அதி கா ர எண்	தமள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ- மு-மொழி வேண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுமொழி வேண்பா பக்கம்
117	61	படியின்மை	நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யு ம்போது சோர்தவில்லாமை பழவினையாலும் காரணங்களாலு ம் மக்கட்கு வரும் பிணிகளைத் தீர்க்கும் மருந்தின் திறம்	22	13
118	95	மருந்து	மந்திரி அரசரைப் பொருந்தி நட க்கும் விதம்	33	20
119	70	மன்னரைச் சோர்ந் தொழுகல்	எந்நாளும் தம்முடைய நிலையிலே தாழாமையும் ஊழால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர் வாழாமை யுடாட	25	15
120	97	மொனம்	விபரீத சந்தேகங்களின்றி உண் மை யறிதல்	34	21
121	36	மெய்யுணர் தல்	தமது இன்பத்தை விலை கொடுப் பவர் யாவர்க்கும் வீற்பதல்லது	13	8
122	92	வரை வின்மகளிர்	அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என் னும் வரைவில்லாத் மகளிரது இயல்பு	32	20

123	48	வலியறிதல்	பணகவரைத் தண்டஞ்செயக் குறித்தவன் இரு திறத்தினுமுள்ள வலிமைகளை அளந்தறிதல்	17	117	2
124	30	வாய்மை	மெய்யினது தன்மை	11	117	2
125	6	வாழ்க்கைத் துணை நலம்	இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையானது நன்மை	3	2	2
126	2	வாண்சிறப்பு	-வுளது ஆணையால் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம்பொருளிற்பங்கனும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல்	2	2	2
127	9	வீருந்தோம்பல்	பழக்க முடையவராயும் அஃகிலராயும் வரும் வீருகினரை உபசரித்தல்	4	3	3
128	68	வீணசெயல்வகை	மன வலிமையால் தொழிலைச் செய்யுந் திறம்	24	15	15
129	67	வீணத்திட்டம்	பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவதாகிய மணவலிமை	24	15	15
130	66	வீணத்தூய்மை	செயப்படுந் தொழில்கள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் தந்து நல்லணவாதல்	23	14	14
131	31	வேகுளாமை	கேரபஞ் செய்தற்குக் காரணமாகிய சூற்றம் ஒருவனிடத்தே			

சிவசிவவேண்பா, சோமேகர், முதுமொழி வேண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	திறள் அதி கா ர எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ- மு-மொழி வேண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா பக்கம்
132	18	வெண்காமை	உண்டாகியவிடத்தும் கோப ஞ் செய்யாமை	12	7
133	57	வெருவந்தசெய்யா மை	பிறர்க்குரிய பொருளை அபகரிப் பதற்கு நினையாமை குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதியஞ் சுவதும், தான் அஞ்சுவது மாகிய தொழில்களைச் செய் யாமை	7	5
				20	13

சிவசிவ வெண்பா,
சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா.

உ

கணபதி துணை

சிவசிவ வெண்பாவும்,

சோமேசர்

முதுமொழி வெண்பாவும்.

காப்பு

தேள்ளுலக நீதி சிவசிவா வென்றுதிரு
வள்ளுவர் வெண்பாவால் வழத்துறவெற்—குள்ள துணை
கந்தனிலீ ராளுன கைமே வியகருணைத்
தந்திமுகன் செம்பதுமத் தாள்.

மதுவளரும் பூஞ்சடிவ மல்குசோ மேசர்
முதுமொழி வெண்பாவை மொழியப்—பொதுளு
மடம்பீடுங்கி யன்பர்க்கு வான்வீ டளிக்குங்
கடம்பொழி முக்கட் களிற்.

அவையடக்கம்

சிவசிவா வெண்பாரிச் செய்யுட் டிறந்தேர்ந்
தெவர்களுமென் தஞ்சா திசைத்தேன்—கவிஞரியற்
பண்பா லுரைத்த பழமொழிமுன் னீதுமொரு
வெண்பாநு லாய்வினங்க வே.

கடவுள் வாழ்த்து

விற்பிரம்பா ஹற்றவடு மேவவுல கெங்குநிறை
சிற்பரணே தெய்வஞ் சிவசிவா—சொற்சிறந்த
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(க)

சீர்கொளிறை யொன்றுண்டத் தெய்வநீ யென்றொப்பாத்
சோர்விலடை யாற்றெளிந்தோஞ் சோமேசா—வோரில்
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(க)

வான் சிறப்பு

பூமலர்கொ ணேரியற்கும் பூவையர்க்கும் பூமழைசெய்
தீமைநலங் கண்டோஞ் சிவசிவா—பூமுற்
கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(உ)

நேய புகழ்த்துணையார் நீராட்டுங் கைதளர்ந்துன்
நாயமுடி மேல்வீழ்ந்தார் சோமேசா—வாயுங்கால்
தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

(உ)

நீத்தார் பெருமை

நல்லசுக ருக்கன்றி நாணுவதென் வேதமுனி
செல்ல மடவார் சிவசிவா—சொல்லின்
உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து.

(உ)

அத்திரவாக் காற்புத்தன் சென்னியறுத் தார்சண்பைச்
சுத்தனார் தம்மன்பர் சோமேசா—நித்த
நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி வீடும்.

(உ)

அறன்வலியுறுத்தல்

எய்தருமம் பாலுயிர்நீத் தெய்துபொழு துங்கன்னன்
செய்தரும மீந்தான் சிவசிவா—வுய்யுநெறி
அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.

(ச)

தக்கனார் வேள்வீத் தவத்தைமேற் கொண்டிருந்துந்
தொக்கவற மாயிற்றே சோமேசா—மிக்க
அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னொச்சொன் னான்கு
ய்முக்கா வியன்ற தறம்.

(ச)

இல்வாழ்க்கை

எய்து சவுபரிக்கன் றீன்றமக ளாரைமணஞ்
செய்யீவர சீந்தான் சிவசிவா—துய்யதவத்
தாற்றி னொழுக்கி யறனிமுக்கா வில்வாழ்க்கை
நொற்பாரி னேன்மை யுடைத்து.

(ச)

இல்வாழ் தரும னியற்சந் திரசேனன்
றொல்வார்த்தை கீழ்ப்படுத்தான் சோமேசா—நல்ல
இயூல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

(ச)

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

சுத்தியீந்தப் பாமலரிச் சந்திரற்குச் சந்தரமதி
சித்த மொருமித்தாள் சிவசிவா—புத்தியுடன்
தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(ச)

ழவர் தடுப்பவங் கொண்முனைவப் பணிகொண்டா
யே வனசூயை சோமேசா—மேவுபிற
தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(ச)

புதல்வரைப் பெறுதல்

மறலி செயன்மாற்றி வயதா னுற்பெற்ற
 திறன்மகப் பேராஞ் சிவசிவா—பெறுபே
 நெழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
 பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(எ)

பாடினர்மு வாண்டினிற்சம் பந்தரென யாவோருஞ்
 சூடுமகிழ்ச்சி மெய்யே சோமேசா—நாடியிடிவ்
 தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
 மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

(ச)

அன்புடைமை

வேந்துரையாற் பூசைபுரி வேடன்மனை வெந்துமுன்போற்
 சேர்ந்து பணிசெய்தாள் சிவசிவா—வோர்ந்தவிடத்து
 அன்பின் வழிய தயிர்நிலை யஃதிலார்க்
 கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(அ)

தோன்ற வகைகரந்தந் தோன்றலைக்கண் டெண்ணெகிழ்ந்து
 தோன்றரின்றாள் முன்புநளன் சோமேசா—தோன்றுகின்ற
 அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
 புன்கணீர் பூச றரும்.

(ஆ)

விருந்தோம்பல்

அன்னமிடான் பொன்னு டடைந்துந் தனதுடலைத்
 தின்னென வேதின்றான் சிவசிவா—மன்னியயற்
 செவ்விருந் தோம்பி வருவிந்ந்து பார்த்திருப்பா
 னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(ஆ)

பொன்னினையா ளன்பருக்கே போனகமீந் துள்ளருளாற்
 சொன்னமிகப் பெற்றாளே சோமேசா—பன்னில்
 வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
 பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

(ஆ)

இனியவை கூறல்

சுன்றெடுத்தா னின்சொற் கொடுகருணை வாரிதியைச்
சென்றெடுத்த தின்புற்றான் சிவசிவா—சுன்றெடுத்த
இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

(க௦)

இன்சொ லீராம னியம்பவி ரேணுகைசேய்
சுன்பமொழி யேபுகன்றான் சோமேசா—வன்புடைய
இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

(க௧)

செய்ந்நன்றியறிதல்

பூடணம்போல் வீடணன்மேற் போனவே லேற்றகன்றி
தேட முடியாதே சிவசிவா—நாடியெதிர்
செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
உணகமு மாற்ற லரிது.

(க௨)

பன்னு மசதிநன்றி பாராட்டிக் கோவைதூல்
சொன்னுளே யெளவைமுன்பு சோமேசா—மன்னுத்
தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்ஹேரி வார்.

(க௩)

நடுவுநிலைமை

நடிகையுமை சொல்லா னடுவிகந்த மால்வெருவு
செங்க ணரவானுன் சிவசிவா—வெங்குஞ்
சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(க௪)

வெகியனா ளாமோவென் றெள்ளாது வேண்ணெய்நல்லூர்ச்
சோக்வழக் கேபுகழ்ந்தார் சோமேசா—வோதிற்
சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(க௫)

அடக்கமுடைமை

இறைமுருகன் முன்னின் றிசைத்தமொழி தேரான்
 சிறையிருந் தான்முன் சிவசிவா—புறவுறுப்பின்
 யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
 சோகாப்பர் சொல்லிமுக்குப் பட்டு. (க௩)

எல்லா முணர்ந்தும் வியாத னியம்பியவச்
 சொல்லாலே நாயார்ந்தான் சோமேசா—வல்லமையால்
 யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
 சோகாப்பர் சொல்லிமுக்குப் பட்டு. (க௩)

ஒழுக்கமுடைமை

தன்மதுரை சொன்ன பழிக்கஞ்சித் தகவுரைத்தான்.
 நென்மதுரை நாதன் சிவசிவா—வென்னின்
 ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
 வழக்கியும் வாயாற் சொவல். (க௪)

கீபனவே சொல்லுஞ் சிசுபாலன் முன்புகண்ணன்
 றாயதலாச் சொல்லுரையான் சோமேசா—வாயின்
 ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
 வழக்கியும் வாயாற் சொவல். (க௪)

பிறனில்லிழையாமை

வாமிழந்தான் சீதையினால் வாழ்விழந்தான் பத்துச்
 சிரமு மிழந்தான் சிவசிவா—வரமாம்
 எனைத்துணைய ராயினு மென்றான் தினைத்துணையுந்
 தேரான் பிறனில் புகல். (க௫)

ஆன்றவெழிற் சீதையைவெட் டைந்நான்கு திண்கரத்தான்
 ஞென்றுபழி மாறிலனே சோமேசா—வேன்ற
 பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
 மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். (க௫)

பொறையுடைமை

ஐவரினு முன்றோ னரசவையி லேபொறுத்த
செய்கை பெரிதன்றோ சிவசிவா—வையத்து
ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

(கக)

ஓட்டலன்செய் தீமைக்கொ ருதுநா ரென்றுரைத்தார்
சுட்டியசீர் மெய்ப்பொருளார் சோமேசா—முட்ட
ஒறுத்தார்க் கொருநானை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(கக)

அழக்காறுமை

மேருவுட னிகலி விந்தமலை வீறழிந்து
சீசருநில னூடே சிவசிவா—வோரின்
அழக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்.

(கஎ)

அன்பரைக்கண் டழுக்காருஞ் சமணர்தம் வாயாற்
றுன்பமுற்றார் வெங்கழுவிற் சோமேசா—வன்பாம்
அழக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்றார்
வழுக்கியுங் கேடின் பது.

(கஎ)

வேங்காமை

வாசவ னோராசை கொளவந்த பலனையிந்தத்
தேச மறியாதோ சிவசிவா—பேசுங்காற்
சிற்றின்பம் வெங்கி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(கஅ)

நின்னபிடே கப்பழத்தை நீண்மறையோர்க் கீந்தவிதை
துன்னுதுடி யோடழிந்தான் சோமேசா—பண்ணில்
நடுவின்றி நன்பொருள் வெங்கிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்.

(கஅ)

புறங்கூறுமை

தூந்திமகார் பேறுரைத்த கொற்றவணுந் தன்வாவுஞ்
சின்னை செயலுற்றான் சிவசிவா—நிந்தை
பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன் தெரிந்து கூறப் படும்.

(கக)

கூனியிரா மன்பிரிந்து போமாறே கூறினளே
தூநறும்பூங் கொன்றையணி சோமேசா—தானே
பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட நேற்று தவர்.

(கக)

பயனில சொல்லாமை

மன்னவையிற் சொன்ன வசையாற் சிசுபாலன்
சின்னமுற்று னன்றோ சிவசிவா—வென்னிற்
பயனில்சொற் பாராட்டு வாளை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(உ௦)

சேக்கிழார் சிந்தா மணிப்பயிற்சி தீதெனவே
தூக்கியுப தேசித்தார் சோமேசா—நோக்கிற்
பயனில்சொற் பாராட்டு வாளை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(உ௦)

தீவினையச்சம்

பார முடிபத்தம் பறித்கபழி சேதுவினற்
நீருதலி னுலே சிவசிவா—சாருமிகற்
நீயவை தீய பயத்தலாற் நீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்.

(உ௧)

தூற்றொருவர்க் கூறைகொண்டு கொன்றதும்மை யேகூடச்
சொற்றதுகை கண்டோமே சோமேசா—வற்றான்
மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

(உ௧)

ஓப்புராவறிதல்

நாயைத் தடிகவென்ற தந்தைமொழி தவறாச்
சேயைப்போ லுண்டோ சிவசிவா—வாயுமிடத்து
ஒத்த தறிவா னுயர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். (உஉ)

பண்டைநினை வெண்ணிநொந்தார் பாகஞ்செய் மாறராந்
தொண்டர் மனைவியார் சோமேசா—கண்டோ
நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னுதல் செயுநீர்மை
செய்யா தமைகலா வாறு. (உஉ)

ஈழை

தந்தைக் கிளமைதரும் புருவை நிகர்வார்
சிந்திகீகி னெங்கே சிவசிவா—சிந்தித்
கிலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. (உஉ)

மீனென் றுரைப்பளவு மிக்துகை பெற்றீலர்வன்
ளான ரியற்பகையார் சோமேசா—நீளுவகில்
இஞ் னு கிரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின் முகங் காணு மளவு. (உஉ)

புகழ்

ஓடிவரு புடகன் றுடலையரிந் தீந்தபுகழ்
தேட வரிதே சிவசிவா—நாடிவரின்
ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. (உச)

போசன் கவிஞருக்கே போசப் பரிந்தளித்துத்
தூசிவாக் கீர்த்திகொண்டான் சோமேசா—வாசையுடன்
ஈத லிசைபுட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. (உச)

அநுஸூதமை

அன்றமகப் பெறுவாட் கன்னைவடி வாகியான்
சென்றுதுணை செய்தான் சிவசிவா—நென்றும்
அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முன. (உக)

மூர்த்திபால் வன்கண்மை மூண்ட வகேசன்
சூர்த்திறந்தா னுயந்தானே சோமேசா—கூர்த்த
பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா வருளற்றா
ரற்றார்மற்றாத வரிது. (உக)

புலான்மறுத்தல்

புன்புலா லுண்ணுது புள்ளடைந்த நன்கறிவார்
தின்பரோ தின்னார் சிவசிவா—துன்புறுஉந்
தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெகவன மாளு மருள். (உக)

மச்சஞ் சமந்துய்ப்ப வாறோர்ப் பணிகொண்டான்
துச்சஞ் சூரபன்மன் சோமேசா—சிச்சயமே
தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெகவன மாளு மருள். (உக)

தவம்

ஆடும் பரிசேவ லானு னடற்கூரன்
தேடுந் தவத்தாற் சிவசிவா—நாடுக்கால்
வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும். (உஎ)

சூர்மணநல் லூர்ச்சுடருள் யாருமணு கச்சிலர்தாக்
தூரநெறி நின்றயர்ந்தார் சோமேசா—வோரில்
தவமுந் தவமுடையார்க் காரு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது. (உஎ)

கூடாவொழக்கம்

அட்டுநர ணூனிட்டுரக்கன் பழிக்கரசைத்
தெட்டிவழி கொண்டான் சிவசிவா—சிட்டினர்க்குப்
பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும்.

(௨௮)

மாயனவ்வே டங்கொண்டே வன்சலந் தரன்கிழத்தி
தூயநலங் கவர்ந்தான் சோமேசா—வாயின்
வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேயந் தற்று.

(௨௯)

கள்ளாமை

இவ்வலன் வாதாவி கபடேதா யதுமலயச்
செவ்வ முனிநோக்காற் சிவசிவா—சொல்லிற்
கனவினா லாகிய வாக்க மனவிற்
தாவது போலக் கெடும்.

(௩௧)

நாய்வாற் கனவினான் ஞாலமிக முப்பட்டான்
தூயனாக் காதுமகன் சோமேசா—வாயதனால்
என்னாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு.

(௩௨)

வாய்மை

பொக்குபு கழ் வாய்மைப் புனிதவதி யார்க்காராள்
செங்கனியை யீந்தார் சிவசிவா—துங்க
மனத்தொடு வாய்மை மொழியீற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை.

(௩௦)

பிள்ளையுட னுண்ணப் பேசியழைத் தாரன்பு
தன்ளுசிறுத் தொண்டர் சோமேசா— வள்ளங்காற்
பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

(௩௦)

வேகுளாமை

நாவு சினத்தாற் றலையிழந்தான் றக்கனுமா
தேவி மகளாய்ந் திவசிவா—வாவன்மிருந்
தன்னைத்தான காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.

(கக)

பல்லவர்கோன் வந்து பணியக் கருணைசெய்தார்
தொல்லெநெறி வாசீசர் சோமேசா—கொல்ல
இணரெரி தோய்வன்ன வினா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(கக)

இன்னு செய்பாமை

புறம்பியத்து மின்னையுயிர் போக்கவந் தான்பட்ட
துறந்தெரி யாதோ சிவசிவா—பிறழ்ந்து
பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றுமே வரும்.

(கஉ)

பின்னையார் கைப்பினிற்றீப் பெய்வித்த மினவன்றீத்,
துன்னுவெப்பு நோயுழந்தான் சோமேசா—கெள்ளிப்
பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றுமே வரும்.

(கஉ)

கோல்லாமை

மேவும் கனசாரேரர் வேதியனைக் காத்தநலந்
தேவ னறிவானே சிவசிவா—பூவுலகல்
தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

(கங)

வேந்தமகற் றேர்க்கால் விடலஞ்சி மந்திரிதான்
சோர்ந்துதீன தாவிவிட்டான் சோமேசா—வாய்க்துணர்ந்தோர்
தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

(கங)

நிலையாமை

எங்கு மிறவா னிறந்ததொரு தூணீன்ற
சங்கத்தா லன்றோ சிவசிவா—தங்கிலை
நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(௩௪)

ஆக்கையு மாயிரத்தெட் டண்டங் களுநிலையாத்
தூக்கியழிந் தான்கூரன் சோமேசா—நோக்கியீழிவ்
நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(௩௫)

துறவு

பத்ரஜீரி மாதர்வசப் பட்டமன மீட்டதொரு
சித்ரகதை யன்றோ சிவசிவா—வொத்துத்
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
உலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(௩௬)

கோவணமொன் றிச்சிப்பக் கூடினவே பந்தமெல்லாந்
தூவணஞ்சேர் மேனியாய் சோமேசா—மேவில்
இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(௩௭)

மெய்யுணர் தல்

கொற்சுவசேர் வாசகத்திற் சொன்னபொரு ளீதென்றே
சிற்ப்பையே போனார் சிவசிவா —நற்கலைநூற்
கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைபட்டுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி:

(௩௮)

காரிகையா னைப்பொன்னைக் காட்டவுங்கா மாதிமும்மைச்
சோர்விழந்துய்ந் தாரரசீர் சோமேசா—வொருங்காற்
காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
ஓமங் கெடக்கெடு நோய்,

(௩௯)

அவாவறுத்தல்

சாரங்க மீது சடபரசன் சிந்தைவைத்துச்
சீரங்கம் பெற்றான் சிவசிவா—நேரும்
அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. (௩௭)

நாய்கருவில் வாழ்குழவி தாமெல்லாம் வேண்டுவது
நூயபிற வாமையொன்றே சோமேசா—காயதனால்
வேண்டிங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். (௩௭)

ஊழ்

உற்றானைப் பெட்டகத்திட் டோட்டுமில்ங் கேசனைப்பின்
செற்றான்வந் தென்பார் சிவசிவா—வுற்றோரின்
ஊழிந் பெருவலி யாவுன மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். (௩௮)

முன்ன ரமணமதத்து மூண்டரசர் பின்சைவந்
துன்னியது மென்வியப்போ சோமேசா—வுன்னுங்காற்
பேதைப் படுக்கு மிழவு முறிவகற்று
மாகலூ முற்றக் கடை. (௩௮)

இறைமாட்சி

பெற்றவைக்கென் போலிரண்டு பேரிலொரு வன்பிழைத்தாந்
சிற்றவைக்கா மென்றான் சிவசிவா—வுற்ற
முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட
கிறையென்று வைக்கப் படும். (௩௯)

பார்சீதை சீலம் பழித்துரைத்துங் காருத்தன்
சோர்வுறமுன் சீறிலனே சோமேசா—தேரிற்
செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. (௩௯)

கல்வி

பார்க்கவன்பாற் கல்வி பயின்றகயன் பார்க்கவனேய்
தீர்க்க வரம்பெற்றான் சிவசிவா—வேற்கநன்றாக்
கற்க நசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக.

(ச௦)

சம்பந்தர் நாவாசர் பாற்கண்டோஞ் சார்ந்துவப்ப
தும்பிரிவி னுள்ளுவதுஞ் சோமேசா—நம்பி
உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில்.

(ச௦)

கல்லாமை

புத்தர்மிக வாது புகன்றதுபோய் வாதலூர்ச்
சித்தர்முனைதானார் சிவசிவா—வொத்தநெறி
கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(ச௧)

மேய்த்ததிரு வள்ளுவனார் வென்றுயர்ந்தார் கல்விநலந்
துய்த்தசநகத் தார்தாழ்ந்தார் சோமேசா—வுய்த்தறியின்
மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலா பாடு.

(ச௧)

கேள்வி

வேய்யமாப் பேருரைத்த வேடனும்வான் மீகியெனும்
தெய்வ முனியானான் சிவசிவா—துய்ய
செவியுணர்வீற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

(ச௨)

ஊனுக்க னென்னு முரைகண் டுவந்தனரே
தூநற்சீர்க் கண்ணப்பர் சோமேசா—வானதனாற்
கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாக் துணை.

(ச௨)

அறிவுடைமை

சனக னுலகநெறி தாவாத ஞான
கினகர ஞானன் சிவசிவா—மனதினுடன்
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவவ துறைவ தறிவு.

(சுஉ)

அன்றமணர் தீவைப்ப வஞ்சியதென் னென்னன்மின்
முன்றியசீர்ச் சம்பந்தர் சோமேசா—நன்றேயாம்
அச்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(சுஉ)

குற்றங் கடிதல்

தன்மகனான் கன்றினுக்குந் தான்மந் திரிக்குமென்றான்
சென்மமன்றோ செனமஞ் சிவசிவா—வுன்னுங்கால்
தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(சுச)

ஈரைந் தலையா னணுகியபின் னேகலுற்றுச்
சூரந் தொலைந்தானே சோமேசா—வோரின்
வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

(சுச)

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

வன்றொண்டர் சேரரையும் வாவென் றானழைப்பச்
சென்று தெரிவித்தார் சிவசிவா—வென்றுமென்றுந்
தம்மிற் பெரியார் தமரா வெ முதுதல்
உன்மையு ளெல்லாந் தலை.

(சுசு)

எத்திறமு மேயர்கோ னட்பாமா நெண்ணினரோ
சுத்தநெறி யாசூரர் சோமேசா—வைத்த
அறியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

(சுசு)

சீற்றினஞ் சோமை.

அறியவச மோகலைக்கோட் டந்தணனு மாதர்
செறிய வசத்தன் சிவசிவா—பிறிதென்
மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழும் தரும்.

(சக)

அற்காவ மண்மொழிகேட் டல்லலுற்றான் மாறனில்லாள்
சொற்கேட்டு நோய்தீர்ந்தான் சோமேசா—தற்காக்கும்
நல்லினத்தி னூங்குந் துணையிலை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதாஉ மில்.

(சக)

தேரிந்து செயல்வகை

பன்மறையோர்க் கானளித்த பாராசன் கோம்பியெனுஞ்
சென்ம மெடுத்தான் சிவசிவா—வுன்னின்மிகு
நன்றற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

(சௌ)

சானகியை யிச்சித்துத் தன்னுயிரும் போக்கினனே
தூரி ரிலங்கையர்கோன் சோமேசா—ஆனதனால்
ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூத்கா சறிவுடை யார்.

(சௌ)

வலியறிதல்

நீச வுருவ நிலனா டிரிசங்கு
தேசிகனாற் பெற்றான் சிவசிவா—பேசின்
வினைவலியுந் தன்வலியு யாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(சஅ)

சீக்காததை யேற்பன் சலந்தரனா னென்மெடுத்தித்
துக்கமுற்று வீடினனே. சோமேசா—வொக்கும்
உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(சஅ)

காலமறிதல்

யோகிருந்த கால முணரா துறுமதனன்
 நேக மிழந்தான் சிவசிவா—வாகி
 வருவனை யென்ப வளவோ கருவியாற்
 கால மறிந்து செயின்.

(சக)

வீமனவை முன்மனையை லேட்டானைக் கண்டுமொரு
 தூமொழியே னும்புகலான் சோமேசா—வாமென்றே
 ளக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகர்
 தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(சக)

இடனறிதல்

வயத்திரத மேறி வருமயிமன் நன்னைச்
 செயத்திரதன் கொன்றான் சிவசிவா—முயற்சியுடன்
 எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
 துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(ரு)

காட்டு முயலுங் கதக்கரியைக் கொல்லமாற்
 றேட்டலர்நீர்க் கச்சியினுட் சோமேசா—நாட்டியிடின
 ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
 போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

(ருப)

தேரிந்துதேளிதல்

அத்தன் பதத்தியற்று மாழி சலந்தரனைச்
 சித்ரவதை செய்த சிவசிவா—தத்தம்
 பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
 கருமமே கட்டளைக் கல்,

(ருக)

தேராமா னந்தனைமுன் நேறிப் பழிபுண்டான்
 சூரியபன் மாவென்பான் சோமேசா—தாரணிமேல்
 தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
 தீரா விம்மபை தரும்.

(ருக)

தேரிந்து வினையாடல்

சுதமுகனை ராகவனுஞ் சானகியைக் கொண்டே
 சிதைய வதைத்தான் சிவசிவா—விதயத்
 திதனை யிதனு லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
 ததனை யவன்கண் விடல்.

(௩௨)

நேசிகனாக் கொண்டசுர ரிறைக்குத்தீங் கிழைத்தான்
 ஹாசார் துவட்டாச்சேய் சோமேசா—பேசில்
 எனைவகையாற் றேறியக் கண் னும் வினைவகையான்
 வேறாகு மாந்தர் பலர்.

(௩௩)

சுற்றந்தழால்

அன்று தமருள்ள மறிந்தடைந்த வீடணற்குச்
 சென்றுறுதி சொன்னான் சிவசிவா—வொன்று
 முழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த
 னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

(௩௪)

ஆர்வீ டணனோ டளவளா வாதாக்கன்
 சோர்விலா வாழ்விழந்தான் சோமேசா—நேரோ
 அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
 கேரடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

(௩௫)

பொச்சாவாமை

இப்புவிமேற் கோயி லிறந்ததய னார்மறந்து
 செப்புதலா லன்றோ சிவசிவா—எப்பொழுதும்
 பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
 நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.

(௩௬)

முப்புரத்தோர் வேவ வுடனிருந்த மூவரே
 துப்பினுற் கண்டறிந்தார் சோமேசா—வெப்பால்
 இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்தம்
 மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

(௩௭)

செங்கோன்மை

மங்காத மங்குறனை மாநன் விலங்கிட்டான்
செங்கோன் மகிமை சிவசிவா—வெங்கேனும்
வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

(100)

மைந்தனெ னாமலச மஞ்சன் றனைவெறுத்கான்
சுந்தரச்செங் கோற்சகரன் சோமேசா—முந்துங்
சுடிபுறங் காத்தோம்பக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் ரொழில்.

(101)

கோடுங்கோன்மை

தாடை சிறையிருக்கத் தங்கையழக் கஞ்சனுறுந்
தீதையெவர் சொல்வார் சிவசிவா—மேதினியில்
அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(102)

புவரில் லாளமுத வன்றேகண் டேக்குற்றார்
துய்யகங்கை சேய்முதலோர் சோமேசா—மெய்யேயாம்
அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(103)

வேருவந்தசெய்யாமை

வண்ண மகனோவ வருகீச சுன்மடிந்தான்
றிண்ண மிதுவன்றே சிவசிவா—எண்ணின்
வேருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(104)

வெய்துரையா லக்கணமே வீந்தான் சிசபாலன
ரொய்யின் மூலையுமைபாற் சோமேசா—வய்யாக்
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(105)

கண்ணோட்டம்

ழப்புரத்தை நீராக்கி மூவரையுங் காத்தலஞ்
செப்ப முடியாதே சிவசிவா—வொப்பிற்
கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(104)

மாலான் முதலிகழ்ந்த வானவர்தீங் சும்பொறுத்துத்
தோலா விடமுண்டாய் சோமேசா—சால
ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(105)

ஒற்றடல்

வந்த ககசாரர் வடிவை நிருதனன்றிச்
சிந்தைசெய் தார்காண்பார் சிவசிவா—பந்தந்
துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

(106)

வேதனில்லாள் வீந்ததிற மீனவற்கு நீதெரித்தாய்
சோதிபழி யஞ்சுஞ் சோமேசா—பூதவத்தின்
எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞானும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(107)

ஊக்கமுடைமை

நூல்லதின் மென்றே நாகனிற நானுலகிற்
செல்ல வரம்பெற்றான் சிவசிவா—வல்லமைசேர்
உள்ள மிலாதவ ரொய்தானுலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(108)

வேங்கரியைப் பாகரைமுன் வீட்டினு ரேகராய்த்
துங்க வெறிபத்தர் சோமேசா—வககம்
பரியது கூர்வகோட்ட தாயினும் யானை
வெருஉம் புவிதாக் குறின்

(109)

மடியின்மை

நந்நைத யுளநோக்கித் தவமே வியதுருவன்
 சிநதை வலிதன்றே சிவசிவா—நந்து
 மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
 று அய தெல்லா மொருங்கு.

(சுக)

பொன்மலையின் வேங்கை பொறித்துமீண் டான் சென்னி
 தொன்மைவலி யாண்மையினுற் சோமேசா—பன்னின்
 மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
 று அய தெல்லா மொருங்கு.

(சுக)

ஆள்வினையுடைமை

எய்தா திராமற் கிலக்குவன்போ லென்றுரைக்கச்
 செய்தா னடிமை சிவசிவா—நொய்சேனும்
 இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான றன்கேளிர்
 துன்பந் துடைத்தூன்றந் தூண்.

(சுக)

ஈற்றுவர் மூவேந்தர் நிலமுங்கைக் கொண்டாரே
 தோற்றுந்தா ளாண்மையினுற் சோமேசா—சாற்று
 முயற்சி திருவினை யாக்து முயற்றின்மை
 யின்மை புகுத்தி விடும்.

(சுக)

இடுக்கணழியாமை

இரணியன் றுன்செய்த விடும்பை தனைமைந்தன்
 றிரணமாக் கண்டான் சிவசிவா—முரணி
 அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
 விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(சுக)

என்றுமொரு மீனேவந் தின்மைமிக வந்தளரார்
 துன்றே ரதிபத்தர் சோமேசா—மன்ற
 அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
 விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(சுக)

அடையச்சு

போயவர சாளி புகவெழக்கண் டாளியுடல்
நீயி னமைச்சிட்டான் சிவசிவா—வாயிற்
நெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

(சுச)

கால்சேய் கதிர்சேயைக் காத்தரச னட்புதவித்
தூலமுடி சூட்டுவித்தான் சோமேசா—சால்ப்
பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(சுச)

சொல்வன்மை

என்றும் பதினா நெனவானா ரோதியசொல்
சென்றதே யின்றஞ் சிவசிவா—நன்றிபெறச்
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லஞ்சொ லின்மை யறிந்தது.

(சுடு)

நித்தியத் துவங்கேட்பா னித்திரையென் றே மயக்கந்
துயத்தனனாவ சும்பகன்னன் சோமேசா—எத்திறத்தும்
ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
கரீத்தோமபல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(சுடு)

வினைத்தூய்மை

மைந்தன் முடிவீழ்த்தான் மாள்கவெனக் கைவிரித்த
சினதுபசி பட்டான் சிவசிவா—தந்தஞ்
சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீது யற்று.

(சுசு)

தக்கனுனை யெள்ளிமகஞ் சாடும்போ தெண்ணியெண்ணித்
துக்கமுற்றா னுவதென்னே சோமேசா—எக்காலும்
எற்றென நிராகுவ செய்யற்க செய்வானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

(சுசு)

வினைத்தீட்பம்

எய்து முருவறிந்து மேந்திழையாள் பாவனை தான்
செய்தபடி யாச்சே சிவசிவா—வையத்தின்
எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்.

(சு ௭)

செவ்வேளைப் பாலனென வெள்ளித் திறலழிந்தான்
றுவ்வாத வெஞ்சூரன் சோமேசா—வவ்வா
றுருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னு ருடைத்து.

(சு ௭)

வினைசெயல்வகை

மங்கைமுலைக் கச்சவிழ்த்த மாயச் சயந்தனொரு
செங்க ணிழந்தான் சிவசிவா—வெங்கு
முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(சு ௮)

வேள்ளிவெற்பை யெண்ணு தெடுப்பனென வீறெய்தித்
துள்ளியழிந் தானாககன் சோமேசா—மெள்ள
முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(சு ௮)

தூது

சானகிபைக் கண்டாக்கன் ருனிகலி வாலிலிடுந்
தீநகரி லிட்டான் சிவசிவா—ஆனுக்
கிறதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறதி பயப்பதாந் தூது.

(சு ௯)

தன்றுயர கோக்கான் றனை விடுத்தோர்க் கேயுறுதி
துன்றமொழிந் தானிடதன் சோமேசா—என்றும்
இறதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறதி பயப்பதாந் தூது.

(சு ௯)

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

அன்றரசோ டேரண்ட னாடுமுரை யாலவமே
சென்றுயிரை யீந்தான் சிவசிவா—நன்றிபெற
வேட்பன சொல்லி வினையில் வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(எ0)

மாமனா னென்னு மதத்தா லுனையிகழ்ந்து
தோமுற்றார் தக்கனார் சோமேசா—வாமே
பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(எ0)

குறிப்பறிதல்

வேன்றிய ராமனெடு வில்லைமுனி வன்குறிப்பாற்
சென்று வளைத்தான் சிவசிவா—மன்றிற்
குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தாங் கொளல்.

(எக)

அப்பூதி யார்மறைத்தும் வாசீச ரக்கவைத்
துப்பா னறிந்தனரே சோமேசா—இப்புவியில்
ஐயிப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(எக)

அவையறிதல்

மன்றிற் பாசமய கோளரிமுன் வல்லமணர்
சென்றநில யென்ஞாஞ் சிவசிவா—தன்றுதுற
வாற்றி னிலைதளர்ந் தந்தே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

(எஉ)

ஓர்சங்கத் தார்சல்லி யூணுமச்சேய்க் குக்காட்டிச்
சோர்வுநவந் தேர்ந்தனரே சோமேசா—வொருங்காற்
சுற்றறிந்தார் சல்லி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றொரிதல் வல்லா ரகத்து.

(எஉ)

அவையஞ்சாமை

புதகமிழ்ச்சங் கத்தவரை மூதுரையால் வள்ளுவருஞ்
சித்தமகிழ் விததார் சிவசிவா—எத்தனையுங்
கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வாரா.

(எக)

வாழ்வாத ஆர் வளவனவை முன்னெதிர்த்துச்
சூழ்தே ரரைவென்றார் சோமேசா—தாழ்வகல
ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வஸையஞ்சா
மாற்றங் கொடுததற் பொருட்டு.

(எங)

நாடு

பொன்னியென வேழமுனி பொற்கரக நீர்கவிழ்த்த
சென்னிவள நாடே சிவசிவா—நன்னா
டிருபுனலும் வாயந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.

(எச)

மேல்வளமெல் லாமமைந்தும் வீர மகேந்திரந்தான்
மேரல்வியற்று மாய்கதே சோமேசா—ஞாலமிசை
ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

(எச)

அரண்

காத்தா னசலக் கருணை கான்கல்வகஞ்
சேர்த்தான் றிறத்தகற சிவசிவா—பாரததா
வெனைமாட்சித தாயினு மென்ஞழ் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்லா தரண்.

(எடு)

வல்லதிகன் றன்னரண் ம வான்வளவன் சேனைசெலத்
வெதால்லைவலி மாண்டதே சோமேசா—நல்ல
எனைமாட்சித் தாயியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்லா தரண்.

(எடு)

பொருள் செயல்வகை

கோண்டான் வடகிரியிற் கூட லாசுபொருட்
செண்டா லடித்தே சிவசிவா—கண்டாயி
லொண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
டேனை யிரண்டு மொருங்கு. (எசு)

உக்கிரனார் மேருவைவென் றெண்ணிதியம் பெற்றமையாற்
றொக்ககுடி காததனர்காண் சோமேசா—மிக்குயர்நக்
குனறேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை. (எசு)

படைமாட்சி

பார்த்திவனைக் கட்டவிழ்த்துப் பத்ராய வன்பகையைத்
தீர்த்தொருவ னின்றான் சிவசிவா—பார்த்தங்
கொலித்தக்கா லென்னு முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும. (எஎ)

நீங்கைப்ப முப்புரமு நீராசி மாய்ந்ததே
தூங்கையாள் பாலமருஞ் சோமேசா—வானின்
ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். (எஎ)

படைச்சேருகீது

உரமிறந்து போகாத வள்ளத் தரவான்
சீரமழந் துற்றான் சிவசிவா—தரமா
விழுப்புண் படாதநா னெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னானே யெடுத்தது. (எஅ)

மன்மதனின் னேடுதிர்த்து வீறழிந்து மாண்டாலுந்
தன்னுபுக மேபெற்றான் சோமேசா—புன்னெருங்குங்
கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது. (எஅ)

நட்பு

உற்ற குசேலனல் முற்றிருத்தற் காவ்வந்தோர்
 சிற்றுணவுட் கொண்டான் சிவசிவா—சுற்றும்
 உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
 யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

(எக)

வாக்கரசர் பிள்ளா யெனவலித்து மாற்றலுற்றார்
 தூககுபிள்ளை யார்செலவைச் சோமேசா—நோகி
 நகுதற பொருட்டன்று நடடன் மிகுதிக்கண்
 மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(எக)

நட்பாராய்தல்

துருவதன் கட்டுண்டான் றுரோண னடியாராற்
 செருவி னின்முனஞ் சிவசிவா—வருவதன்முன்
 ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
 தான்சாந் துயரந் தரும்.

(அ௦)

போற்றுஞ் சசீலன் புயபெலனை நீத்தகன்றான்
 ரோற்றிறைவி தும்மிடவுஞ் சோமேசா—வேற்றதே
 ஊதிய மென்ப தொருவறகுப் பேதையார்
 கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(அ௦)

பழைமை

குறித்தாசு கன்னனுடன் கோதை விளையாத்
 தெரிதத மணியுஞ் சிவசிவா—பொறுககின்
 அழிவந்த செய்யினு மன்பரா ரன்பின்,
 வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(அக)

இல்லாளைப் பற்றீழ்முழ் கென்றிடவு மன்புகுன்றார்
 தொல்லெநெறி நீலகண்டர் சோமேசா—வொல்லா
 தழிவந்த செய்யினு மன்பரா ரன்பின்
 வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(அக)

தீநட்பு

பொன்மானென் றுசைகொண்ட பொன்னையாள் பட்டதூயர்
சென்மாந்தர் பாவஞ் சிவசிவா—சொன்னேஞங்
கனவினு மின்னாது மன்னே வினவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. (அஉ)

ஆங்கா ரியந்தடுத்த வங்கனை சொற் கேட்டி றந்தான்
றுங்காத் தசாதன்றான் சோமேசா—ஈங்கிதனால்
ஒல்லங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடா சோர விடல். (அஉ)

கூடாநட்பு

தாய்போல் வருமலகை தன்னட் பறிந்துமவள்
சேய்போ லிருந்தான் சிவசிவா—மாயனெதிர்
நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். (அஉ)

தாய்தீண்டத் தூசுடுத்துச் சாரொணுஞ்சொற் றீதென்றா
யே சுயோதனற்குச் சோமேசா—வாயதனால்
நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். (அஉ)

பேதைமை

தன்றிலேமேற் றன்கைவைத்தோர் தானவன்முன் பெற்றவாஞ்
சென்றி றக்க லாச்சே சிவசிவா—என்றென்றும்
பொய்படு மொன்றே புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினமேற் றுகொளின். (அச)

வன்சமணர் தம்பிரிவால் வாக்கீசர்க் கின்பமன்றித்
துன்பமென்ப தில்லையே சோமேசா—நன்காம்
பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில். (அச)

புல்லறிவாண்மை

மாற்கு மதுவுங் கைடவனும் வாழ்நாளேத்
தீர்க்க வரமீந்தான் சிவசிவா—பார்க்கின்
அறிவிலா னெஞ்சவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

(அரு)

இல்லாண் மறுப்பவுஞ்சென் றேகிச் சலந்தரன் றுன்
றொல்வலிபோய் மாண்டனனே சோமேசா—வல்லமையால்
ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றே று னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய்.

(அரு)

இகல்

தாயடிமை வானமுதந் தந்ககற்றச் சார்வயின
தேயனைமால் வென்றான் சிவசிவா—வேய
இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலுக்குந் தன்மை யவர்.

(அசு)

எத்திறத்துங் கெட்டா னிகலாற் சுயோதனன்சீர்
தய்த்தனனட் பாற்றருமன் சோமேசா—மொய்த்த
இகலா னு மின்னாத வெல்லா நகலா னு
நன்னய மென்னுஞ் செருககு.

(அசு)

பகைமாட்சி

ஐங்கரனென் றோரா வாக்கன் றலைமோதிச்
செ ரங்க னெந்தான் சிவசிவா—துங்க
வழினோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழினோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

(அஎ)

ஏனையர்பால் வெற்றிகொண்டா னின்னோ டெதிர்த்திறந்தான்
தூநறம்பூ வாளியான் சோமேசா—மான
வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(அஎ)

பகைத்திறந்தேறல்

ஐங்கரணைக் கண்டுநகைத் தாவணிநா லாந்திதியிற்
றிங்கள்பகை யானான் சிவசிவா—எங்கும்
பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(அஅ)

நந்தி கலம்பகத்தான் மாண்டகதை நாடறியுஞ்
சுந்தரஞ்சேர் தென்குளத் தூர்ச் சோமேசா—சந்ததமுழ்
விலலே ருழவர் பகைகொளிணுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(அஅ)

உட்பகை

வேன்றிபுனை சம்பரனை வென்றதவ னில்லிருந்து
தென்றலெனுந் தேரான் சிவசிவா—என்றும்
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(அக)

மாற்றார் முடியும் வளமையுங்கொண் டேகநலந்
தோற்றான் வழுதிமகன் சோமேசா—ஆற்றலிலா
எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(அக)

பெரியாரைப் பிழையாமை

வந்த முனிவோரை வணங்கா வரமுனியைச்
சீந்தைசெயல் வேண்டுஞ் சிவசிவா—முந்தும்
பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும்.

(க௦)

கேன்படைக ணீராகக் கோசிகனார் சாபத்தாற்
றுன்பமுற்றார் நாலவேந்தர் சோமேசா—இன்புதவும்
எந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுறிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(க௦)

பேஸ்வழிச் சேறல்

ஓது களிபொருந்து முங்கண் மனததனுறற
சேதி சொலினென்றான் சிவசிவா—ஆதலினால்
இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு னுணுத தரும்.

(கக)

கற்பின்மை யில்லாள்பாற் கண்டுமய லுற்றழிந்தான்
சொற்புண்ட ரீகாக்கன் சோமேசா—பொற்பெண்ணி
இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு னுணுத தரும்.

(கக)

வரைவிம்முகளிர்

போச னுரைக்கிசைந்த புண்ணியனை வேசைகொன்ற
டேச மறியாதோ சிவசிவா—பேசமிடத்து
அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ லிமுககுத் தரும்.

(கஉ)

வேண்டு முருப்பசியைப் பார்த்தன் வெறுத்தனனே
தூண்டு மறைப்பரியாய் சோமேசா—யாண்டும்
பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர்.

(கஉ)

கள்ளுண்ணமை

குகிரஞர் சாபத் தொடர்பறிந்தோர் கள்ளிருந்த
திக்கினடப் பாரோ சிவசிவா—மக்களென்பார்
கள்ளுண்ணைப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்டி.

(கஉ)

நக்கன்பான் ஞானத் ததீசியுப தேசமெல்லாந்
தொக்கதஞ் லானதென்னே சோமேசா—மிக்ஞா
களித்தானைக் காணங் காட்டுதல் கீழ்கீர்க்
குளித்தானைத் தீதூரீ இ யற்று,

(கஉ)

சூது

வேற்றினான் சூதாடி வீடுவிட்டுக் காடுறைந்தான்
 சிற்றிடையுந் தானுஞ் சிவசிவா—சுற்றும்
 உடைசெல்வ முண்ணுளி கல்வியென் றைந்து
 மடையாவா மாயங் கொளின்.

(கூச)

முற்பணயத் தாற்பின்னு முண்டிமுந்தார் சூதரொடு
 சொற்படுஞ்சூ தாடினோர் சோமேசா—அற்பமாம
 ஒன்றெய்தி நூழிழக்குஞ் சூதர்க்குஞ் முண்டாங்கொல்
 நன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(கூச)

மருந்து

மாதவநுண் மாமருதின் மங்கையர்க்கு முற்பிறப்பின்
 சேதி தெரிவிக்குஞ் சிவசிவா—ஆதலினுன்
 மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
 னூறுபா டில்லை யுயர்க்கு.

(கூரு)

நல்ல திலகவதி யார்மொழியை நம்பிவென்றோய்
 சொல்லரசர் தீர்த்துயந்தார் சோமேசா—புல்லிய
 நோய்நாடி நோய்முத னுடியது தணிக்கும்
 வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(கூடு)

குடிமை

தந்தை வதுவை தவிராது வீடுமன்போய்ச்
 சிந்தை தெளிவித்தான் சிவசிவா—நந்தா
 நலம்வேண்டி னுணுகுமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
 வேண்டிக் யார்க்கும் புணியு.

(கூசு)

மங்கலியம் விற்றும் வழாதுபணி செய்துவந்தார்
 துங்கமறை தேர்கலயர் சோமேசா—வங்கண்
 வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
 பண்பிற் றலைப்பிரித லீன்று.

(கூசு)

மானம்

அன்றெருவை வேந்த னரிவைதனக் காவமார்க்குச்
சென்றுயிரை யீந்தான் சிவசிவா—துன்று
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(கௌ)

அச்சவத்த மாப்பட்டா னென்ன வமர்துறந்தான்
றுச்சி றுரோணென்பான் சோமேசா—நச்சு
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்

(கௌ)

பெருமை

நல்லாழி நான்குமனு நாரியுட னண்ணவரி
செல்வமக வாணன் சிவசிவா—ஒல்லும்
பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்.

(கஅ)

தண்டி யடிகளிரு தாளிணைபே னாதழிந்தார்
தொண்டராம் பேய்ச்சமணர் சோமேசா—மிண்டுஞ்
சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு.

(கஅ)

சான்றுண்மை

நாருவன முனிவர்தம் பிழைநோக்கா தருளே
சேரநடஞ் செய்தான் சிவசிவா—ஒருமவர்
இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(கக)

வன்மைச் சுயோதனற்கும் வானோர் சிறைமீட்டான்
றொன்மை நெறித்தருமன் சோமேசா—பன்முறையும்
இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(கக)

பண்புடைமை

பாந்தட் பகைமுயலைப் பற்றுதலா வென்றுமதி
தேர்ந்து மதைநீக்கான் சிவசிவா—கூர்ந்த
அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

(க00)

உன்பணிக்கென் றேர்திநல்காச் செல்வ முத்தியுறத்
துன்பமுற்றார் நால்வணிகர் சோமேசா—வன்புமிகும்.
பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(க00)

நன்றியில் செல்வம்

நல்விசயன் கண்ணன்வர நன்மைபுரி யாமறையோன்
செல்வமிருந் தென்னாஞ் சிவசிவா—தொல்லுலகில்
நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று.

(க0க)

எல்லா மறையவர்க்கீந் தேவறியன் போலானான்
சொல்லாருங் கீர்த்திரகுச் சோமேசா—நல்லதே
சீருடைச் செல்வர் சிறுதுணி மாரி
வறிகூர்ந் தனைய துடைத்து.

(க0க)

நானுடைமை

சாரும் பதியிலராய்த் தாருவன மாதர்தமைச்
சேர விறைசென்றான் சிவசிவா—பாரின்மிசை
நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாண லுயிர்மருட்டி யுற்று.

(க0உ)

புண்ணே டியிர்வாழ நாணியுயிர் போக்கினான்
றுண்ணெனவே வாலிமுன்னஞ் சோமேசா—எண்ணியிடில்
நாண லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
ணுண்டுறவார் நாணுள் பவர்.

(க0உ)

குடிசேயல்வகை

துய்ய பகீரதனுந் தொல்லாசு ரல்லலறச்
செய்தவமென் சொல்வாஞ் சிவசிவா—வையமதில்
நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். (க0௩)

மற்றிருத ராட்டிரான்சந் தானமெலா மாய்ந்ததே
சுற்றுநீர்த் தென்குளத்தூர்ச் சோமேசா—பற்றும்
இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி. (க0௪)

உழவு

வள்ளிபுனங் காத்திருந்த வாறேது வான்பயிர்செய்,
தெள்ளிமையா லன்றோ சிவசிவா—உள்ளுமிடத்து
எரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு. (க0௫)

வேள்வித் தொழிற்கு முழுதொழின்முன் வேண்டிமால்
குழிகுழ் தென்குளத்தூர்ச் சோமேசா—வாமும்
உழவீனார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. (க0௬)

நல்தூவு

மாமணியாற் கோசிகன்போய் மன்விடந்தீ ரான்வறுழைத்
தீமையினுன் மீண்டான் சிவசிவா—வாமு
னறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
யறன்போல நோக்கப் படும். (க0௭)

நற்றருமன் வெற்றியினை நாடி விராடனெதிர்,
சொற்றமொழி சோர்ந்ததே சோமேசா—கற்றறிவால்
நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். (க0௮)

இரவு

நருமகுண மாவலிபாற் றுனமெனச் சேர்ந்தான்
 நிருமகி ணன்றான் சிவசிவா—பரிவின்
 இரத்தலு மீதலே போலங் கரத்தல்
 கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

(க0க)

கஞ்சாற் சோபனப்பெண் கூந்தல் கடிதளிக்கத்
 தஞ்சு மகிழ்ச்சிகொண்டாய் சோமேசா—நெஞ்சின்
 இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
 முள்ளு ஞவப்ப துடைத்து.

(க0க)

இரவச்சீமம்

ஒன்றுகவ வேட முடன்சரா சந்தன்முனஞ்
 சென்றிரந்தார் மன்னர் சிவசிவா—என்றுங்
 கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்றார் கண்ணு
 மிரவாமை கோடி யுறும்.

(க0எ)

எண்ணெயிரப் பஞ்சியுட லேவருத்தித் தீபமிட்டார்
 துண்ணென் கணம்புல்லர் சேமேசா—கண்ணியிடில்
 ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
 கிரீவி னிளிவந்த தில்.

(க0எ)

கயமை

வூரி வழிதாரா வருண னடைக்கலமாய்ச்
 சேரவழி செய்தான் சிவசிவா—வாருமிதஞ்
 சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கருமபுபோற்
 கொல்லப் பயன்படுங்கீழ்.

(க0அ)

ஏற்ற துரோணனையன் றெள்ளித் துருபதன்பின்
 ரேற்றுவிச யற்களித்தான் சோமேசா—போற்றிடினும்
 ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
 கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

(க0அ)

தகையணங்குறுத்தல்

ஆர்ந்தசுர ரானு ரமுதணங்கைக் கண்டுமகிழ்
சேர்ந்தசுர ரானார் சிவசிவா—சார்ந்துதனை
உண்டார்க ணல்ல தடுறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

(க0க)

வாய்ந்தம யந்தியுரு மாணலங்கண் டின்புற்றான்
ரேய்ந்தபுக ழாளுநளன் சோமேசா—ஆய்ந்துரைக்கின்
உண்டார்க ணல்ல தடுறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

(க0க)

குறிப்பறிதல்

பைந்தொடியுஞ் சுந்தரரும் பார்த்தகுறிப் பாலன்றே
சிந்தையுமொன் றானார் சிவசிவா—தந்தமது
கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில.

(கக0)

காங்கேயன் வேண்ட வெறுத்துரைத்தாள் காணவார்மின்
றுங்கா வளக்குளத் தூர்ச் சோமேசா—ஆங்கண்
உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செராஅர்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

(கக0)

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

பார்த்தன் சுபத்திரைதன் பார்வையினுன் மெய்வெதுப்புந்
தீத்தனைக் கொண்டான் சிவசிவா—மாத்திரைநா
நீங்கிற் றெறுஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்.

(ககக)

மெய்த்தவத்தைக் காசிபனும் விட்டொழிந்து மாயைபாற்
சுத்தமனம் வைத்தானே சோமேசா—இத்தலத்தில்
தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டியிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணு னுலகு.

(ககக)

நலம்புனைந்துரைத்தல்

நந்து சசிமுகத்தை நாண்மதியென் றேநகுடன்
சிந்தைமகிழ் கொண்டான் சிவசிவா—முந்தும்
அறுவாய் நிறைந்த வவீர்மதிக்குப் போவ
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

(ககஉ)

ஈன்றான் நிலோத்தமையை யிச்சிக்கி லாங்கவண்மெய்
தோன்றுமெழி லென்சொல்வேன் சோமேசா—வான்ற
நிறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வெலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

(ககஉ)

காதற்சிறப்புரைத்தல்

கதற் குணம்விருத்த காசிவிப சித்துரைத்த
தேதித் திறமே சிவசிவா—நீதிச்சொல்
உடனவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
டுள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.

(ககஉ)

காடந்துஞ் சீதைகலப் பாற்களித்தான் பின்னயர்ந்தான்
றாரியோததியர்கோன் சோமேசா—ஆனதனால்
வழை லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லீதகன்ன ணீங்கு மிடத்து.

(ககஉ)

நாணுத்துறவுரைத்தல்

சோமேசர் வந்துஞ் சீதை யிராமனுளந்
தோ ளுந்தாள் சிவசிவா—பாரிற்
கடலண் காம முழந்து மடலேரூப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(ககச)

காம மிழந்துந் தூதைக் கடிந்துவிட்டாள்
சோம துற்பரவை சோமேசா—வாமே
கடலன் காம முழந்து மடலேரூப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(ககச)

அலரறிவுறுத்தல்

இந்துறுதன் மாயை விரகெண்ணி விலாசிசொலச்
 சிந்தைமகிழ் கொண்டாள் சிவசிவா—புந்தி
 களித்தொறுஉங் கள்ளுண்டல வேட்டற்றூற் காமம்
 வெளிப்படுந் தோறு மினிது. (ககடு)

ஓர்நா ளகலியையை வேட்டின்று மும்பரிறை
 கோராப் பழிபூண்டான் சோமேசா—ஆராயிற்
 கண்டது மன்னு மொருநா ளலாமன்னுந்
 திககளைப் பாப்புக்கொண் டற்று. (ககடு)

பிரிவாற்றுமை

கோதைவரி வீற்றடக்கைக் கொண்டல்பிரி வாற்றாமு
 சீதை வனம்போனாள் சிவசிவா—ஒதுமிடத்
 தின்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனிணு
 மின்னா தினியார்ப் பிரிவு. (ககசு)

வாழ்விழந்த வீன்னலினும் வாசவர்கோன் மிக்குநாதான்
 சூழ்ச்சியைமுன் பிரிந்து சோமேசா—வீழ்வார்கட்
 தின்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனிணு
 மின்னா தினியார்ப் பிரிவு (ககசு)

படர்மேலித்திரங்கல்

மாறனொரு நாட்பிரிவின் மங்கையர்க ணீழிரவை
 சீறி யரைசெய்தார் சிவசிவா—கூறிக்
 கொடியார் கொடுமையிற் றுங்கொடிய வீந்நா
 ணெடிய கழியு மிரா. (ககஎ)

இன்பமுற்றான் மாயைதோ டோய்ந்துபின் ணெமடங்கு
 துன்பமுற்றான் சர்சிபன்றான் சோமேசா—அன்டையார்க்
 கின்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுகாற்
 றுன்ப மதனிற் பெரிது. (ககஎ)

கண்விதுப்பழிதல்

நாடரிய கண்ணே நளனை விழித்தகற்றித்
தேடியழ வென்றே சிவசிவா—வோடிக்
கதுமெனத்தா னோக்கித் தாமே கலுமு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து.

(ககஅ)

நாதையன்றித் தானே துச் சந்தனைச்சேர்ந் தின்ன லுற்றாள்
சூதில் சருந்தலைதான் சோமேசா—ஒதிற்
கதுமெனத்தா னோக்கித் தாமே கலுமு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து.

(ககஅ)

பசிப்புறுபநுவால்

மாரண்மகன் மஞ்சமுடன் வாராமுன் வாணன் மகள்
சேருநீனை வாலே சிவசிவா—சார்வாற்
பசந்தா ளிவனென்ப தல்லா விவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

(ககக)

கேழ்வரைச் சேடியர்சொல் கீழ்மைக் கியற்படுஞ்சொற்
சூழ்பமின்றார் துன்பத்துஞ் சோமேசா—தாழ்வில்
பசிப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நீல்காமை தூற்றா ரெனின்.

(ககக)

தனிப்படர்மிகுதி

ழல்லைமட வார்கண்ணு முன்னின் ரொருமொழியாற்
செல்லறவி ரென்றார் சிவசிவா—சொல்லின்
நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு.

(கஉ௦)

பன்முநிவர் பன்னியர்கள் பண்டுனைக் காமுறவந்
துன்னியருள் செய்திலையே சோமேசா—உன்னதே
நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

(கஉ௦)

நீணந்தவர் புலம்பல்

சுந்தனுவுங் கங்கைதனைப் படத்திலே யெழுதிச்
 சிந்தையல மந்தான் சிவசிவா—தந்தமனத்
 துள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
 கள்ளினுங் காம மினிது.

(கஉக)

தன்னையே யுன்னுந் தமயந்தி மாதநளன்
 ழுண்ணார்போ னீத்திருந்தான் சோமேசா—அன்னதே
 தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிக்கொண்டார் நாணர்கொ
 வெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

(கஉக)

கனவுநிலை யுரைத்தல்

நித்திரையி லுற்றனைந்தான் னேய னிரதநவல்லி
 சித்திரரே கைக்குச் சிவசிவா—ஒத்துரைக்கத்
 துஞ்சங்காற் றேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
 னெஞ்சத்தா ராவர் விரைந்து.

(கஉஉ)

அல்லமனை மாயை கனவி லணைந்ததொற்
 சொல்லரிய வின்பமுற்றான் சோமேசா—நல்ல
 நனவினாற் கண்ட தூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
 கண்ட பொழுதே யினிது.

(கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல்

வாடிக் கணவனுரா வல்லிரவிற் பிங்கலையுந்
 தேடிமன நொந்தாள் சிவசிவா—வோடிப்
 பொருள்மலை யாளரை யுள்ளி மருண்மலை
 மாயுமென் மாயா வுயிர்.

(கஉங)

வானவர்கோன் காமநோய் மலைவா மிக்கதே
 தூநீர்ப் புளினத்திற் சோமேசா—வானதே
 காலையுநம்பிப் பகலெல்லாம் போதாதி
 மலை மலருமிந் நோய்.

(கஉங)

உறுப்புநலனழிதல்

வைதாள் விசயன் மருவா துருப்பசியென்
செய்வா ளயர்ந்தாள் சிவசிவா—மெய்யாக்
கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

(கஉச)

ஓதாநா ளோதுகலை யொத்திளைத்தாள் சீதையென்றான்
சூதாரா வான்மீகி சோமேசா—கோதில்
பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

(கஉச)

நெஞ்சோடு கிளத்தல்

வண்ண வுருக்குமணி மாயன் மணம்புணர்த
றிண்ணமென வற்றாள் சிவசிவா—உண்ணினைவிற்
செற்றா ரொனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர்.

(கஉரு)

அன்பன் றுறப்பவு நாளா யினிதேடித
துன்பந் தலைக்கொண்டாள் சோமேசா—முன்பே
இருந்துள்ளி யென்ப ரிதனெஞ்சே யரிந்துள்ளல்
பைதனேய் செய்தார்க ணில்.

(கஉரு)

நிறையழிதல்

அன்று வனத்தண்ண லருகே நிறையழிந்தார்
சென்றுமுனி மாதர் சிவசிவா—ஒன்ற
நிணந்தீயி விட்டன்ன நெஞ்சினூர்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல்.

(கஉச)

கோற்றொடிவிற் பாய்போன்று கூடல் வணிகமின்றார்
தோற்றுநிறை யழித்தாய் சோமேசா—சாற்றுங்காற்
பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை.

(கஉச)

அவர்வயின் விதும்பல்

மன்னுமுன்கே னென்னவுஞ்சீ மந்தனிதே ருமலுளஞ்
 சின்னமுற வென்றே சிவசிவா—வன்னி
 லொருநா னெழுநாள்போற் செல்லுஞ் சேட்சென்றார்
 வருநாள் வைத்தேங்கு பவர்க்கு. (கஉஎ)

சந்திரசே னன்வரவு நோக்கியுயிர் தாங்கினளாற்
 சுந்தரச்சீ மந்தினிதான் சோமேசா—முந்தும்
 உரனசைலு யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
 வரனசைலு யின்னுமு னேன். (கஉஎ)

குறிப்பறிவுறுத்தல்

குன்றிற் சுமதி குறிப்பாற் றருமகுத்தன்
 சென்றுமயல் கொண்டான் சிவசிவா—வென்று
 முகைமொக்கு னுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
 நகைமொக்கு னுள்ளதொன் றுண்டு. (கஉஅ)

சங்கிலிபா லாருா ருழிகணந் தானாகத்
 துங்கமிசு மன்புவைததார் சோமேசா—பொங்கப்
 பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
 யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. (கஉஅ)

புணர்ச்சி விதும்பல்

மன்ன னகலியைநீ வஞ்சனைநீங் காமலுடற்
 சின்னமுற வென்றே சிவசிவா—வென்னவவற்
 காணுங்காற் காணேன் றவராய காணுக்காற்
 காணேன் றவறல் லவை. (கஉக)

யோசனை கந்தியினைக் காண்டலும்பே ரோசைகொண்டான்
 றாசனையாச் சந்தனுத்தான் சோமேசா—நேசமுடன்
 உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
 கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. (கஉக)

நெஞ்சோடு புலத்தல்

கன்றால் விளவெறிந்த கண்ணனுட னெம்மைவிட்டுச்
சென்றாயே நெஞ்சே சிவசிவா—வொன்றாவித்
துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி.

(கந0)

விக்கிரமன் மற்றொருருத்தி வேட்கையற்றந் தேடிநொந்தாள்
தொக்க வருப்பசியின் சோமேசா—ஒக்கும்
அவாநெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே!
நீயெமக் காகா தது.

(கந0)

புலவி

சுத்திய பாமைமலர் தந்திலனென் றூடவுடன்
சித்த மகிழ்வித்தான் சிவசிவா— நித்தமுணற்
குப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல்.

(கநக)

கோண்ட பரவை கொடும்புலவி யெல்லாம்வன்
றொண்டர்க்குப் பேரழகே சோமேசா—தண்டா
நலித்தகை நல்லவர்க் கேள் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணு ரகத்து

(கநக)

புலவி நுணுக்கம்

இப்பிறப்பி லேபிரியே னென்றநள னோடேல்
செப்பவரி தன்றே சிவசிவா—அப்படியே
இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலமென் றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

(கநஉ)

கீவகன் மஞ்சரியைத் தாழ்த்துரைப்பச் சீறினளே
தூவாய்க் குணமாலே சோமேசா—வாவகையே
தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரிநீர் ஈராகுதி ரென்று.

(கநஉ)

சிவசிவ வேண்பாவும்,
சோமேசர் முதுமொழி வேண்பாவும்

ஊடலுவகை

மான்மகள் பாலாடி மாமானான் மழகளிற்றின்
றேனனையாள் காந்தன் சிவசிவா—வேனெனிலங்
கூடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

(கநக.)

காயும் புலவியில் வன்றொண்டர் கடைப்பட்டுத்
தோயுமின்பின் மேலானார் சோமேசா—ஆயுங்கால்
ஊடலிற் றேற்றவர்வென் றூரது மன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும்.

(கநக.)

சிவசிவ வேண்பாவும்,
சோமேசர் முதுமொழி வேண்பாவும்
முற்றுப்பெற்றன்.

ஆயிரத் தறுநூற் றொன்பது பத்தா
மாண்டுசெல் சகாப்தநா ளதனில்
மாயிரு ஞாலத் ததிகமாந் தில்லை
மன்றில்வாழ் சென்னமல் லையர்
பாயிரு ரெக்கும் பரிதிபோற் பாவப்
படாகற் றிடுஞ்சிவ வேண்பாத்
தீயவை போக்கிப் பாகதி சேசர்
செப்பினன் றெளிதவத் தவர்க்கே.

உ

கணபதி துணை

சிவசிவ வெண்பா,

சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாக்களுக்கு

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		ஆர்ந்தசுராரா	38	உற்றானைப்பெட்ட	14
அச்சவத்தமா	34	ஆர்வீடணனே	19	உன்பணிக்கென்	35
அட்டுநரனூனிட்	11	ஆன்றவெழிற்	6	ஊ	
அத்தன்பத	18			ஊனுக்கனென்	15
அத்திரவாக்	2	இ		எ	
அப்பூதியார்	25	இந்துநுதன்	40	எங்குமிறவா	13
அல்லமனை	42	இப்பிறப்பிலே	45	எண்ணெயிரப்	37
அறியவசமோ	17	இப்புவிமேற்	19	எத்திறத்துங்	30
அற்காவமண்	17	இவ்வாழ்தரும	3	எத்திறமு	16
அன்பரைக்கண்	7	இரணியன்	22	எய்தருமம்பா	3
அன்பன்றுறப்ப	43	இல்லாண்மறுப்ப	30	எய்தாதிராமற்	22
அன்றமணர்	16	இல்லானைப்பற்றி	28	எய்துசவுபரி	3
அன்றாசோ	25	இவ்வலன்வாதாவி	11	எய்துமுருவறி	24
அன்றுதமருள்ள	19	இறைமுருகன்	6	எல்லாமறையவர்	35
அன்றுமுகப்பெறு	10	இன்சொலிராம	5	எல்லாமுணர்	6
அன்றுவனத்தண்	43	இன்பமுற்றான்	40	என்றமொரு	22
அன்றெருவை	34			என்றும்பதின	23
அன்னமிடான்	4	ஈரைந்தலையா	16	ஏ	
ஆ		ஈன்றான்	39	ஏர்மணநல்லூர்	10
ஆக்கையுமாயிர	13	உ		ஏற்றதுரோண	37
ஆங்காரியந்	29	உக்கிரனார்	27	ஏனையர்பால்	30
ஆமெம்பரிசேவ	10	உரமிறந்து	27		
ஆயிரத்தறுநூற்	46	உற்றகுசேவ	28		

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
ஐ		குற்றொருவர்	8	சி	
ஐங்கானென்	30	குன்றிற்சமதி	44	சிவசிவாவெண்பா	1
ஐங்கரனை	31	குன்றெடுத்தா	5	சீ	
ஐவரிவலாளமுத	20	கூ		சீர்கொளிறை	2
ஐவரினு	7	கூற்றுவர்	22	சீவகன்மஞ்சரி	45
ஓ		கூனியிராமன்	8	சு	
ஒட்டலன்செய்	7	கே		சுக்கிரனார்சாப	32
ஒன்றுதவவேட	37	கேழ்வரை	41	சே	
ஔ		கோ		செவ்வேளை	24
ஔடிவருபுட்	9	கொண்டபாவை	45	சே	
ஔநானோதுகலை	43	கொண்டான்	27	சேக்கிழார்	8
ஔதுகனிபொரு	32	கொன்படைக	31	சேவிரைந்து	39
ஔர்சந்தத்தார்	25	கோ		சோ	
ஔர்நாளகலியை	40	கோதைவரிவிற்	40	சொற்கவைசேர்	13
க		கோவணமொன்	13	த	
கஞ்சாறர்	37	கோற்றொடிவிற்	43	தக்கனார்வேள்வி	3
கற்பின்மை	32	ச		தக்கனுனை யெள்ளி	23
கன்றால்விளவெறி	45	சக்கரத்தை	17	தக்கன்பான்	32
கா		சங்கிலிபாலாநூர	44	தண்டியடிகளிரு	34
காக்கேயன்	38	சதமுகளை	19	தந்தைக்கிளமை	9
காட்டுமுயலு	18	சத்தியந்தப்பாம	3	தந்தையுள்	22
காதற்குணம்	39	சத்தியபாமை	45	தந்தைதவதுவை	33
காததானசல	26	சந்தனுவுங்	42	தருமகுண	37
காமயிகவுழந்து	39	சந்திரசேனன்	44	தன்மகனான்	16
காயம்புலவியில்	46	சம்பந்தர்	15	தன்மதுரை	6
காரிகையாரை	13	சனகனுலகநெறி	16	தன்றலைமேற்	29
கால்சேய்கதிர்	23	சா		தன்றுயர	24
காண்டந்து	39	சாரங்கமீது	14	தன்னையே	42
கு		சாரும்பதியில	35	தா	
குந்திமகார்	8	சானகியை	17	தாதைசிறை	20
குறித்தாக	28	,,	24	தாதையன்றி	41

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
தாயடிமை	30	நாய்வாற்களவினா	11	புறம்பியத்து	12
தாயைத்தடிக	9	நீ		புன்புலா	10
தாய்கருவில்	14	நித்தியத்துவங்	23	பூ	
தாய்தீண்ட	29	நித்திரையிலுற்ற	42	பூடணம்போல்	5
தாய்போல்	29	நின்னபிடேக	7	பூமலர்கொ	2
தாருவனமுனிவர்	34	நீ		பெ	
தாவுசினத்தாற்	12	நீசவுருவ	17	பெற்றவைக்கென்	14
தீ		நீநகைப்ப	27	பை	
தீயனவே	6	நே		பைந்தொடியு	38
து		நேயபுகழ்	2	பொ	
துய்யபகீரத	36	ப		பொங்குபுகழ்	11
துருவதன்	28	பண்டைநினை	9	பொன்மலையின்	22
தே		பதர்கிரிமாதர்	13	பொன்மாளென்	29
தென்னுலக	1	பல்லவர்கோன்	12	பொன்னையா	4
தே		பன்முனிவர்	41	பொன்னியென	26
தேசிககொகொண்	19	பன்மறையோர்	17	பொ	
தேரருமா	18	பன்னுமசதி	5	போசனுரை	32
தோ		பா		போசன்கவிஞ்	9
தோன்றுவகை	4	பாடினர்	4	போயவரசாளி	23
ந		பாநதட்பகை	35	போற்றஞ்	28
நங்கையுமை	5	பாரமுடிபத்தும்	8	ம	
நந்திகலம்பக	31	பார்ககவன்பாற்	15	மங்கலியம்	33
நநதுசசிமுகத்	39	பாரசீதைமூலம்	14	மங்காதமங்கு	20
நல்லசுகருக்	2	பார்த்தன்சுபத்தி	38	மங்கைமுலை	24
நல்லதிலகவதி	33	பார்த்திவனை	27	மச்சஞ்சுமந்	10
நல்லதினமென்	21	பி		மதுவளரும்	1
நல்லூழிநான்கு	34	பிள்ளையார்	12	மறலிசெயன்	4
நலவிசயன்	35	பிள்ளையுடனுண்	11	மற்றிருதராட்டிர	36
நற்றருமன்	36	பு		மன்றிற்பரசமய	25
நா		புண்ணோடியிர்	35	மன்மதனின்	27
நாடரியகண்ணே	41	புத்தர்மிகவாது	15	மன்னவையிற்	8

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
மன்னனகலியை	44	மெய்த்ததிரு	15	வாய்ந்ததமயந்தி	38
மன்னுமுன்கே	44	.மே		வாரிவழிதாரா	37
மா		மேருவுட	7	வாழ்வாதலூர்	26
மாதவருண்	33	மேல்வளமெல்	26	வாழ்வீழந்த	40
மாமணியாற்	36	மேவும்வனசர	12	வானவர்கோன்	42
மாமனென்னு	25	மை		வி	
மாயனவ்வே	11	மைந்தனெனா	20	விக்கிரமன்	45
மாரன்மகன்	41	மைந்தன்முடி	23	விற்பிரம்பா	2
மாலான்முதலிகழ்	22	யோ		வீ	
மாறனெருகாட்	40	யோகிருந்தகால	18	வீமனவைமுள்	18
மாற்குமதுவும்	30	யோசனைகந்தி	44	வே	
மாற்றார்முடியும்	31	வ		வெங்கரியை	21
மான்மகள்	46	வண்ணமகனெவ	20	வெய்துரையா	20
மீ		வண்ணவருக்கு	43	வெய்யமரப்பே	15
மீனென்றுரை	9	வந்தசுகசாரர்	21	வெள்ளிவெற்பை	24
மு		வந்தமுனிவோரை	31	வெற்றிநளன்	33
முத்தமிழ்ச்சங்க	26	வயத்திரத	18	வென்றிபுனை	31
முப்புரத்தை	21	வரமிழந்தான்	6	வென்றியிராம	25
முப்புரத்தோர்	19	வல்லதிகள்	26	வே	
முல்லேமடவார்	41	வள்ளிபுனங்	36	வேண்டுமுருப்பசி	32
முற்பணயத்	33	வன்சமணர்	29	வேதனில்லாள்	21
முன்னரமண்	14	வன்மைச்சயோத	34	வேதியனொமோ	5
மு		வன்ருண்டர்	16	வேந்துமகற்	12
முர்த்திபால்	10	வா		வேந்துரையாற்	4
முவர்தடுப்ப	3	வாக்கரசர்	28	வேள்வித்தொழிற்	36
மே		வாசுவனொராசை	7	வை	
மெய்த்தவத்தை	38	வாடிக்கணவ	42	வைதாள்விசயன்	43

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா

காப்பு

கந்திரேயர் நெஞ்சிற் கதிராகமுருகேசர்
முதுநெறிவெண்பாவை மொழியப் —புகழ் மலவேட்
டறபகத்தா மல்குதிஸ்லை யமபலமீமல் பாறசுகர்க
கற்பகத்தின் பொற்பதமே காப்பு.

அவையடக்கம்

தேசமவி தெய்வக் திருக்குறளாக னொடுமுரு
கேசமென னுநாமங் கெழுமுதலி —ஞ்சகனே னீரர்
குற்றமது மோக்காரென கொளனையு னீதிசில
சொற்றனனோ தூலாத் தொகுத்து.

நூல்

க. அறத்துப்பால்

கீடவுள் வாழ்த்து

தேவனாயுஞ் சூரினாயுந் தேற்றருவாற் றேர்தனநீ
மூவந் ஷற பென்ன முருகேசா—வோவில
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்கேற யுலகு.

வாள் சிறப்பு

அன்பரிடர் கண்டரன்பா லப்பருஞ்சம் பந்தரோடு
முன்பொருகா சேற்றார் முருகேசா—இனபுதருந்
தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

(உ)

நீத்தார் பெருமை

நுண்டுதச தோற்றமா வேயநதான பிருகுரையான்
முண்டாற்பு சிததும் முருகேசா—புண்ட
நிறைமொழி மாநதா பெருமை நிலதது
மறைமொழி காட்டி விடும்.

(ஈ)

அறவ்வலியறுத்தல்

அற்றமின்றிச் சாமந்தன் கோனிதியா லண்ணல்பணி
முற்றுவித்தின் பற்றான் முருகேசா—மற்றதனால
ஒலலும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாரு செயல்.

(ச)

இல்வாழ்க்கை

மேய்த்தமிழ்வே தததுவகுய விததுயர்ந்தார் வள்ளுவனார்
முத்தவில்வாழ் வற்று முருகேசா—உத்தமமாம
ஆற்றி னொழுக்கி யறனிமுககா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னொனமை யுடைத்து.

(ஊ)

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

கோதில் சுதரிசனன் சொற்றிறம்பாக் கோதையொடு
முதனார் தீர்ந் துயந்தான் முருகேசா—பேதமிலாப்
பெண்ணிற் பெருந்தகக யாவுள கற்பென்னுந்
நின்மையுண் டாகப் பெறின்.

(஋)

புதல்வரைப் பெறுதல்

துற்றகா குற்றோ சசிவன்னன் சூழ்கெறியான்
முற்றினர்சொர்க காதி முருகேசா—வுற்றுப்
பெறுமவற்றுள் யர்மறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மககட்பே றல்ல பிற.

(எ)

அன்புடைமை

கின்னாரோ டேமேதா கேதரைமீட் டார்வசவர்
முன்னரன்பாற் சென்று முருகேசா—மன்னுலகில்
அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிரக
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(அ)

விருந்தோம்பல்

துன்னுவனத் துந்தருமன் சூழ்முனிவர்ப் பேணுதலான்
முன்னுவளம் பெற்றான முருகேசா—உன்னின்
வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவநது பாழ்படுத லின்ற.

(க)

இனியவை கூறல்

அண்டமுதல் வற்பழித்தே யைந்தலையு னொன்றிழந்தான்
முண்டதன்செம மாநது முருகேசா—மண்டிப்
பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

(க௦)

சேய்நன்றியறிதல்

மெய்த்தரும தெய்வநன்றி வீட்டிமதி மம்மருற்றான்
முத்தவற்ச நாபன் முருகேசா—இத்தரையில்
எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(கக)

நடுநிலைமை

நீ தீயிற்பாஞ் சால்கடா விற்குவிடை நேர்விகன்னன்
மூதலையிற் சொற்றான் முருகேசா—காதலினால்
சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(கஉ)

அடக்கழடைமை

ஒங்குதருக் கம்வாத லூருழைச செய்தபுத்தர்
மூககையராய்ச சோநதார் முருகேசா—ஆங்குதனால்
யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லி முக்குழ் பட்டு.

(கங)

ஒழுகழடைமை

வேதநெறி பேணுத் தூராசாரன் மிககயர்ந்தான்
நோதலகை பற்ற முருகேசா—தீதில்
ஒழுக்கத்தி னென்கா ருவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(கச)

பிறனி ல்வி னழயாமை

பார்க்கவனூர் பன்னியத்தம பற்றியலி யாயினன் முன்
மூர்க்கனூர் தண்டன் முருகேசா—வேர்க்கும்
படைபாவ மசசம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

(கரு)

பொறையுடைமை

மன்னவனூற் றன்னையொறுப் பித்துமரு வாவசுதன்
முன்னவனைக் காத்தான் முருகேசா—உன்னும்
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும்.

(கக)

அழகீகாறுமை

ஆர்த்தபொரு மைச்சிசுபா லன்கண்ண னூழியி னுன்
மூர்த்தமறுப் புண்டான் முருகேசா—கூடக
அழகீகாற்றி னல்லவை செயயா ரியூக்காற்றி
னேதம் படுபாக கறிநது.

(க௭)

வேங்காமை

மாண்டுக ரோடளறு வாய்ந்தான் பராந்தகக் கோன்
மூண்டரன்பூ வெங்கி முருகேசா—வேண்டும்
நடுவின்றி நன்பொருள் வெங்கிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்.

(க௮)

புறங்கூறுமை

துஞ்சமனத் தோடுவணஞ் சூன்முத லோர்த்தூற்றி
முஞ்சலுற்ற தந்தோ முருகேசா—விஞ்சலுறக
கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

(க௯)

பயனில சொல்லாமை

கற்றும் பயனிலசொல் கன்னனுரைத் தெஞ்ஞான்று
முற்றுபுழி புண்டான் முருகேசா—உற்றுணரிற்
பல்லா முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(௨௦)

வீரீனையச்சம்

பாவ மெனாதான்செய் பற்றலின்வேந் தோடயாந்தார்
மூவர் மறையோர் முருகேசா—மேவ
எனைப்பகையுற்றாரு முய்வர் வீனைப்பகை
வீயாது பின்செனறும்.

(௨௧)

ஒப்புரவறிதல்

கோண்டருக்கேற் றந்தரும சீலர்மு துத்தொகுத்தார்
முண்டகன்மால் போற்று முருகேசா—மிண்டும
இடனில பருவத்த மொப்புரவீற் கொலகார
கடனறி காட்சி யவர். (உஉ)

நகை

பொன்னகர்க்கோ னேற்பத் ததீசி புறவெலும்பை
முன்னலின்றித் தந்தான் முருகேசா—மன்னி
இலனென்னு மெவவ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. (உ௩)

புகழ்

எகதீனையோ வாசவர்நா ளின்பமிந்தரத் துய்ம்மனுற்றே
மொயத்தபுகழ் புண்டான் முருகேசா—உயததுணரின்
ஒன்ற வலகத துயாநத புகழலலாற்
பொனராது நிற்பதொன றில (உ௪)

அருளுடைமை

வாழ்கணங்க ளாக்கினன்ச தானந்தன் வன்னாகிவ்
மூழ்குகொடி யோரை முருகேசா—தாழ்கிலா
நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை. (உ௫)

புலன்மறுத்தல்.

காமுறுமூண் றய்த்தலின்மா யீகனுமார்க் கண்டனான்
மோழலருப் பெற்றான் முருகேசா—வீழும்
படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றுக்கா தொன்ற
ஊடலசுவை யுண்டார மனம். (உ௬)

தவம்

பற்றிலனந் தன்புற் பதத்தனொடா னந்தநட
முற்றவத்தாற் கண்டான் முருகேசா—அற்றமற
வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

(உஎ)

கூடாவொழக்கம்

கீடநியா சம்புனைந்தே சானகியைத் தான்கவர்த்தான்
முன்னிலங்கை வேந்தன் முருகேசா—துன்னும்
தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(உஅ)

கள்ளாமை

நாதவசக் கள்வசிட்ட னற்காபி யைப்பற்று
மோகமல்கிக் கெட்டார் முருகேசா—போகும்
களவின்கட் கன்றிய காதல் வீளாவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும்.

(உக)

வாய்மை

மாழ்க்கித் தருமனொரு பொய்யுரைத்தே வன்றயருண்
மூழ்க்கியிகச் சோர்ந்தான் முருகேசா—தாழ்கலின்றிப்
பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

(உ௦)

வெகுளாமை

சீத்தரா மன்வெகுளி மூண்டிழந்தான் நீக்கண்ணை
முத்தனல்ல மன்பான் முருகேசா—நித்த
மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும்.

(உக)

இன்னு செய்யாமை

தன்னைவதை முத்திரா தன்றையு மெய்ப்பொருளார்
முன்னோநனி சாததார் முருகேசா—மன்னுலகில
இன்னுசெய தாரை யொறுதத லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்.

(௩௨)

கொல்லாமை

தத்திநடந தெவவுயிருந் தாங்குதயை யாற்பரதர்
முததரினமேம பட்டார் முருகேசா—மெகது
நிலயஞ்சி நத்தாரு நெல்லாக கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை.

(௩௩)

நிலையாமை

தக்கன்மதர்த் தெச்சமொன்று தான்செய்தயச் சென்னிபெற்றா
முககணனை யெள்ளி முருகேசா—வுதகமின்போல [ன்
நில்லாத உற்றைற நிலயின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(௩௪)

தாறு

மேக்குவணை யின்பும் வெறுத்துச் சிவிககவான்
மோகநிலை சார்ந்தான் முருகேசா—ஆகநீத
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார மயங்கி
வலைப்பட்டார் மறவைற யவர்

(௩௫)

மெய்யுணர்தல்

செம்மைப் பொருளென்னத் தோந்தகினைக் கும்பமுனி
மும்மலமற் றயந்தான் முருகேசா—இம்மைதனிற்
உற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

(௩௬)

அவாவறுத்தல்

பற்றறுத்து வாமசே வன்பிறவாப் பான்மைபெற்றான்
முற்றியான் புசை முருகேசா—கற்றணாத்தோர்
வேண்டுகால வேண்டிம பிறவாமை மறறது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். (26)

ஊழ்

விஞ்சுதங்கைத தம்பநுனி மேவுபரிசு சிசுதரகான்
முருகினனும்ந் கோபுன முருகேசா—எஞ்சலிலா
ஊழிற் பெருகல் யாவன மறறென்று
சூழிலுந் தானமுந் துறம். (27)

உ. பொருட்பால்

இறையமடசி

உற்றிற வம்பரப்பா னேவ்ருசியி கண்ணுடல
முற்றியந் சீகரான் முருகேசா—பற்ற ம
முறைசெய்து காப்பாற்ற மன்னவன் மககட்
கூற்றயென்று வைககப் படும. (28)

கல்வி

பண்ணியின்பு துர்தசங்க வாணாநகரீ ரற்பிரிவை
முண்ணிமுன்னிச சோரகார் முருகேசா—நன்னா
உவ்ப்புத சீலகூடி யானப பிரித
வனைதத்த புலவா தொழில். (29)

வாழ்வு

நண்ணுக வேசர்ரன்னேர்க கீடழிந்தார் வீசுவாத
முண்ட ரணநயார் முருகேசா—வேண்டியன
கவலா வெருவன மகமை தீலப்பெய்து
சொல்லாடச் சீசார்வு படும. (30)

கேள்வி

அத்தனையீ மப்பலியா லர்ச்சித்து வேந்தாரையின்
முத்திபெற்றான் சண்டன் முருகேசா—நத்தி
எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வ்னைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

(சஉ)

அறிவுடைமை

கீதையன் னிரி நீங்கினஞ்சு சீலன் புயபலன்பின்
முகஞர் கோட்பட்டான் முருகேசா—ஒதில்
அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

(சஉ)

குற்றங்கடிதல்

தேய்வரிதி யாதிகவர் தீமையின்ம னேசவன்கான்
மொய்வளந்தோற் றேய்ந்தான் முருகேசா—வுய்யச்
செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக கெடும்.

(சச)

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

நாரதனாற் சம்வரத நற்றவற்சேர்ந் தேமருக்து
மூரியின்மேம் பட்டான் முருகேசா—பாரதனில்
உற்றனோய் நீக்கி யுற அமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக கொளல்.

(சரு)

சிறிநீனஞ் சேராமு

வடக்கரசர் சூவகரான் மாழ்கித் தமக்கையான்
மோக்கலில் பெற்றார் முருகேசா—பார்க்குங்கால்
நலினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

(சரு)

தேர்ந்து செயல்வகை

பாண்டவர்செல் வகைவர்வான் பண்டுதூரி யோதனன்றான்
மூண்டமிழநதான் மாய்ந்தும் முருகேசா—வேண்டுககால்
எள்ளாத வெண்ணிச செயல்வேண்டிக் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. (சௌ)

வலியறிதல்

வாரிசுதை வவவுமுவ ணக்கையெதிர் வானவர்கண்
மூரியிழந தெயததார் முருகேசா—தேரின்
உடைததம் வலியறியா ஈடுககத்தி ணக்கி
யீடைக்கண் மூரிநதார் பலர். (சௌ)

காலமறிதல்

சீந்துபதி யைத்தந்தை யோடி றுத்தான் செவவியுற
முநதிவிச யன்றான் முருகேசா—நந்தலின்றி
எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். (சகூ)

இடனறிதல்

கேன்னியனீ கத்தைமோ திச்சிதைத்த தோர்கோழி
முன்னுறையூர்க கானின் முருகேசா—மன்னுவகிள்
ஆஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடததாற் செயின். (கூ௦)

தேர்ந்து தெளிதல்

கீதெனுமி ராக்கதனைத் தேர்மித் திரசகன்றான்
மூதாக்க னான முருகேசா—ஆதலினால்
தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடுமபை தரும். (கூ௧)

தேரீந்து வினையாடல்

காண்டலின் றிச் சச்சந்தன் சுட்டியங்கா ரற்காசை
மூண்டளித்து மாண்டான் முருகேசா—வேண்டி
எனைவகையாற் றெறியக கண்ணும் வினைவகையான்
வேருகு மாந்தர் பலர்.

(௫௨)

சுற்றந்தழால்

எப்து மகத்திறந்துஞ் சூர னீனையோரான்
மெய்த்தவளம் பெற்றான் முருகேசா—மெய்த்த
விருப்பராச் சுற்ற மியையி னருப்பரா
வாக்கம் பலவுந தரும்.

(௫௩)

பொச்சாவாமை

கோடியர்தன் போற்றேன்றக் குன்றிமதர்க் சும்பமுனி
மூடுவெண்ணோ யுற்றான் முருகேசா—நாடுககால்
முன்னுறக் காவா திமுககியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும்.

(௫௪)

சேங்கோன்மை

மைந்தனுயந்தான் வற்சமமைச் சோடுமறு நீதிகண்டோன்
முந்நைமுகை தன்னான் முருகேசா—வுந்தும்
இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாககு முட்டாச் செயின்.

(௫௫)

கோடுங்கோன்மை

மேர்த்திடுக்கண் செய்து விளிந்தான் கருநாடன்
மூாதலிபான் மேனான் முருகேசா—சுர்த்துணரின்
மன்னாக கு மன்னுதல் செய்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னுதல் மன்னாக கொளி.

(௫௬)

வேருவந்த சேய்யாமை

காத்தகபி லற்கிடும்பை செய்து கணனழிந்தான்
 மூத்தோன் மமுரான் முருகேசா—வேத்தும்
 இறைகடியெனென்றுரைக்கு மின்னொச்சொல் வேந்த
 னுறைகடுகி யொல்லிக் கெடும.

(௫௪)

கண்ணோட்டம்

ஒவ்வழ வன்வேண்ட வுக்கிரா ரிங்கிரன் கொண்
 முவைவிடு வித்தார் முருகேசா—தாவலிலாக்
 கண்ணோட்டத்துள்ள துலகிய வஃகிலா
 ருண்மை நிலகதுப் பொறை.

(௫௫)

ஒற்றடல்

பின்னைகாம் வீடியபின் பேதற்றான் குரனொற்றை
 முன்னிளிதா ளாமன் முருகேசா—துன்னதனால்
 ஓர்நிஞ லொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
 கொற்றவ கொளககிடந்த தில.

(௫௬)

ஊக்கமுடைமை

நான்கொடு கோளியக்கு நற்பதவி யைத்துருவன்
 மூள்கருக்காற் பெற்றான் முருகேசா—நீள்பெருக்கின்
 வெள்ளக் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம
 முளளத் தனைய துயாவு.

(௫௭)

மடியின்மை

அப்புவிமுற் தம்புரந்தா னுண்மைரகு மாற்றலார
 மொய்ப்பதனால் வென்ற முருகேசா—விம்பர்
 மடியிலா மன்னவென்யது மடியனந்தான்
 ஓடிய தெல்லா மொருங்கு.

(௫௮)

ஆள்வினையுடைமை

ஆள்வினையான் மிக்கதவ மாற்றிச் சுவேதமன்னன்
 மூள்வினையற் றுய்நதான் முருகேசா—கோள்வினையாம்
 ஊழையு முப்பககந காண்ப ருலைவின் றித்
 தாழா துஞற்று பவர். (கஉ)

இடுக்கணழியாமை

சேற்றுச் சயோதனன்செய் தீவகையின்பிற் றேர் தருமன்
 முற்றுமின்பந துயத்தான் முருகேசா—பற்றிவரும்
 இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
 னெனனா விழையுநு சிறப்பு. (கஉ)

அமைச்சு

சேக்கிழார் சென்னிக்குத் தொண்டர் சிறப்புணர்த்தி
 மோககநெறி தந்தார் முருகேசா—ஆக்கி
 அறிகொன் றறியா னென்னு முறுதி
 யுழையுநுநதான் கூறல் கடன். (கச)

சொல்வன்மை

வாதவூ ராளிசெண்டால் வாங்கலின்தோர் வண்மையென
 மோதமிறைக் கீந்தார் முருகேசா—தீநிலதாச
 சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோசொ லுகசொலை
 வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிநது. (கடு)

வினைத்தூய்மை

வேள்வியிற்கோ ஆணுகர்ந்தும் வேடரிற்றாழ்ந் தேழ்மறையோர்
 மூள்விதன முற்றார் முருகேசா—நீள்வின்
 இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
 மடுக்கற்ற காட்சியவர். (கசு)

வினைத்தீட்டம்

சீவகன்சீ ருதிருந்தே தெவ்வையழித் தான்முடிவின்
மூவுலகும் போற்று முருகேசா—யாவும்
கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்று விழுமந தரும்.

(௬௭)

வினைசேயல்வகை

யாண்டுளொ ராயணனென் றேற்றிரணி யன்மகன்பான்
மூண்டுசின மாண்டான் முருகேசா—வேண்டின்
முடிவு மிடையூறு முற்றியாகு கெய்தும
படுபயனும் பாசதுச் செயல.

(௬௮)

தூது

சூரனெதிர் தக்கவுரை சொற்றிறுமாந் துற்றகன்றான்
மூரிமிகும் வாகு முருகேசா—ஓரின்
விமொற்றம வேந்தாக சூரைப்பான் விமொற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன.

(௬௯)

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

மன்னனயி ராதுமெல்ல மல்குவித்தார் சைவநெறி
மூன்னுவச வேசர் முருகேசா—இன்னதனால்
போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(௭0)

குறிப்பறிதல்

இந்தனக்கே லாமரமென் றுன்றருமன் வீமனெண்ண
முந்தவையிற் றேர்ந்தே முருகேசா—மைந்தருள்ளும்
ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(௭௧)

அவையறிதல்

சொற்றவிடைக் காடாகவி தோற்றநெடுசென் னன்சபையின்
முற்றசுவை யறறும முருகேசா—உற்றநெடுகா
அககணதது ஞகக வமிழ்சுற்றற் றங்கணதத
ரவலாமுற் கோட்டி கொளல. (எ2.)

அவையஞ்சாரம

தாழையெவல் வந்திமுனி தன்னையட்ட வகிரன்றன்
முதுணர்வால் வென்றான் முருகேசா—கேதமிலா
ஆற்றி னளவறிநது காக வைவயஞ்சா
மாறறங் கொடுத்தற் பொருட்டு. (எ3.)

நாடு

எசசிறப்பேயற் தென்னிலகக வீந்தகர சீனத்தான்
முசசமு மேசது முருகேசா—மெசசவே
ஆசமை வெய்தியக கண் றும பயமின்சிற
வந்தமை வில்லாத நாடு. (எ4.)

அரண்

நம்மாஞர் செய்புன் னகையிலவெந்த வேயசார்
மும்மதிஊ மேனாண் முருகேசா—அம்ம
எனைமாட்சிக தாகியக கண் றும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணிலல தரண (எ5.)

பொருள் செயல்வகை

யன்ஹிழி பெற்றகுல புடணாண் மலகினவே
முன்னுமற மெல்லா முருகேசா—ஆன்னியதேதார்
குணதேறி யானப்போ கண்டந்நா ற் றன்மைததொன்
கண்டாகச் செய்வான் வினை. (எ6.)

படைமாட்சி

பற்றுநீரை மீட்டுதிர்த்த பார்த்தனாற் புண்பட்டார்
முற்றினவர் யாரும் முருகேசா—சுற்றி
ஒலித்தக்கா வென்னா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(எஎ)

படைச்செருக்கு

மா லுறுத்தி வீடு மன்பான் மாண்டசிவே தற்கயர்ந்தார்
மோலிபுனை மன்னர் முருகேசா—சாலப்
புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகற்பிற் சாக்கா
மூந்துகோட் டக்க துடைத்து.

(எஅ)

நட்பு

மேவ வி தூ மனெடு விண்ணிழந்திம் மண்ணடைந்தார்
மூவாகல் வஞ்சி முருகேசா—தாவில்
அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவினக
ணல்வ லுழப்பதா நட்பு.

(எக)

நட்பாராய்தல்

வஞ்சகவா னந்தனட்பாற் சூரியசன் மாவாணா
முஞ்சுவிடர் பெற்றான் முருகேசா—வெஞ்சதனில்
ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
நான்சாந் துயரந் தரும்.

(எஃ)

பழமை

நம்பனமர்க் கேன்றூ னற்புரங்கான் ரென்மையுன்னி
மொயம்புதொலை யாமன் முருகேசா—அம்புவியில்
பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
கோதக்க நட்பார் செயின்.

(எட)

கீநட்பு

இன்னலே பஸ்குநம்பா வென்று விபீடணன் றன்
முன்னவனை நீத்தான் முருகேசா—துன்னிப்
பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற வினிது.

(அஉ)

கூடாநட்பு

நேசன்போற் காடுவெட்டி நேரியன்றென் னற்றமுவி
மோசமே செய்தான் முருகேசா—மாசின்
மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் நேறற்பாற் றன்று.

(அங)

பேதைமை

வேதசன்மா பல்கலையின் மிக்குமுனி வர்ப்பழிப்பான்
மூதாக்க னான முருகேசா—காதலினால்
ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில்.

(அச)

புல்லறிவாண்மை

ஓகையினால் வேதா வுரையையுமெள் ளிச்சு தன்மன்
முகையையுச் சோர்ந்தான் முருகேசா—வாகை
அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(அட)

இகல்

ஆதியையும் வெல்வான் சலந்தான்சென் றுழியெஃக
மோதமுடி வற்றான் முருகேசா—ஓதில்
இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலங் கெடலு நணித்து.

(அஈ)

பகைமாட்சி

நந்தியெதிர் செம்மாந்தே நாகாரி யெஞ்சலிலா
முந்தைவலி தோற்றான் முருகேசா—உந்தும்
வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வேம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(அ௭)

பகைத்திறந்தேரிதல்

ஆர்த்தொரன்பர் புத்தநந்தி யைச்செருத்தார் சம்பந்த
மூர்த்திதிரு வாக்கான் முருகேசா—சீர்த்திமிகு
வில்லே ருழவர் பகைகொளிணுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(அ௮)

உட்பகை

சத்திமுத னூற்றுவர்மாய்ந் தார்விசுவா மித்திரணுண்
மொய்த்தபகை யாலே முருகேசா—வைத்த
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(அ௯)

பெரியாரைப் பிழையாமை

தேற்றியுதங் கற்கமிழ்தீ யாதுவஞ்சித் திந்திரன்சீர்
முற்றுமிழந் தெய்த்தான் முருகேசா—உற்றுணரின்
ஏந்திய் கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(௧௦)

பெண்வழிச்சேறல்

நாசரதி யஞ்சீதை தன்வழிப்பட் டோர்மாணன்
மோசம்போய்ச் சோர்ந்தான் முருகேசா—பேசுங்கால்
எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில்.

(௧௧)

வரைவின்மகளிர்

மாழ்கிவரை வின்மகளிர் வஞ்சனையிற் பாட்களன்றான்
மூழ்கியல்லாப் புற்றான் முருகேசா—வீழ்கும்
பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர். (கஉ)

கள்ளுண்ணுமை

தூயபல பத்திரன்றான் சூதனை மாய்த் தல்லலுற்றான்
மூயமது மாவான் முருகேசா—ஆயுங்கால்
துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். (கங)

சூது

வெஞ்சூதாற் றந்தை வெறுக்கக் குணநிதிதான்
முஞ்சின னூண் வவ்வி முருகேசா—துஞ்சும்
அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட்டார். (கச)

மருந்து

சீலமிலாப் பேய்ச்சமணர் சிந்தைநைந்தார் பாண்டியனாய்
மூலமறி யாது முருகேசா—ஏலவே
நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். (கடி)

சூடிமை

நீத்திரையோர்க் கொன்றவசு வத்தாம் நீக்கமுற்றான்
முத்தமுனி வோரான் முருகேசா—மெய்த்த
சூடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசம்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. (கசு)

மானம்

தேசருவா னின்னிவேமை தேர்ந்துமா னத்திறந்தான்
 மூசபுகழ்ச் சூரன் முருகேசா—நேசமிசூஞ்
 சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
 பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(க௭)

பெருமை

தும்பமுனி யானகுடன் சர்ப்பவென்றே குண்டலியாய
 மொய்ம்பிழந்து வீழ்ந்தான் முருகேசா—உம்பரினும்
 மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
 கீழல்லர் கீழல் லவர்.

(க௮)

சான்றுண்மை

தொக்கிடும்பை கௌசிகனூற் சூழ்ந்துமரிச் சந்திரன்சொன்
 முக்கியமாக் காத்தான் முருகேசா—அக்கணமே
 ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றுண்மைக்
 காழி யெனப்படு வார்.

(க௯)

பண்புடைமை

ஓவாச் சிவசமய மோங்கியதே நால்வரான்
 மூவா முதலே முருகேசா—தாவாத
 பண்புடையார்ப் பட்டுண் டிலக மதுவின்றேன்
 மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(க௦௦)

நன்றியில்செல்வம்

மாழ்க்கிரிதி நல்காநால் வாணிகர்மாண் டார்கடலுண்
 மூழ்க்கிரிதி யோடு முருகேசா—வாழ்வுமிக
 ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
 தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(க௦௧)

நானுடைமை

அந்தணர்கீந் தில்லினேநா ணத்தனன்முழ் கத்துணிந்தான்
முந்துபத்தி ராயு முருகேசா—நந்தலிலா
நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னேனா வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். (க0௨)

குடிசேயல்வகை

சத்துருவை மாய்த்தான் பராசான்றன் சந்ததியை
முத்திபதத் துய்த்தே முருகேசா—மெத்தில்
கருமஞ் செய்வொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில். (க0௩)

உழவு

இன்னலொற்கத் தும்முழவை யேற்றலினீ சற்கமுது
முன்னமைத்தார் மாறர் முருகேசா—உன்னில்
இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர். (க0௪)

நல்தூவு

அலவா யண்ணொழும் பைத்தருமி நீங்கவொற்க,
மூலமாத் தேர்ந்தான் முருகேசா—ஞாலமிசை
இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். (க0௫)

ஓரவு

ஒக்கலைவீட் டிக்களத்தை யோகையினி யற்பகையார்
முக்கணனுக் கீந்தார் முருகேசா—யிக்குவரும்
இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை
துன்ப முறவு வரின். (க0௬)

இரவச்சம்

துன்பகல்வோ மென்று துருபதன்பா லேற்றயர்ந்தான்
முன்பு துரோணன் முருகேசா—வின்பயிக
இன்மை யிமம்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.

(க௦௭)

கயமை

எஞ்சநலன் வாமதே வற்குதவான் வாசியைச்சேய்
முஞ்சியபின் னீந்தான் முருகேசா—எஞ்சலின்ந்
சொல்லப் பயன்படுவர் சானரோர் கருமபுபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(க௦௮)

௩. காமத்துப்பால்

தகையணங்குறுத்தல்

ஓகையினு ருக்குமணி யொண்ணை மகண்டு சூர்கொலென
மோகமிக்கான் கண்ணன் முருகேசா—வாகின்
ஆணங்குகொ லாய்மயில் கொலலோ கனககுழை
மாத்தர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

(க௦௯)

குறிப்பறிதல்

உற்றபிணி யும்மருந்துவ காசிபனோர்ந் தான்மாயை
முற்றழிக்கண் ணோக்கின் முருகேசா—பற்றும்
இருநோக கிவருண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் தந்நோய் கிருந்து.

(க௧௦)

பிணர்ச்சி மசிழ்தல்

பூரிளமை யேற்றவெராப் போகநனி துய்த்துவந்தான்
மூரி யயாதி முருகேசா—ஓரின்
அறிந்தா றறிபாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டி.

(க௧௧)

நலம்புனைந்துரைத்தல்

சீந்தமிசு வாலைநலத் தைத்தவவா லன்வியந்து
முந்திமண நேர்ந்தான் முருகேசா—கந்த
முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண வேய்த்தோ ளவட்கு.

(ககஉ)

காதற் சிறப்புரைத்தல்

தேர்ச்சியய னிந்துமதிச் சேர்ந்துழிவாழ்ந் தேமடிவின்
மூர்ச்சித்து யாய்ந்தான் முருகேசா—நேர்ச்சிமிக
வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

(ககஉ)

நாணுத்துறவுரைத்தல்

கோனொநா ணீத்தகலி கைக்கயர்ந்தான் கோமகவான்
மூளுறுகா மத்தான் முருகேசா—வாளுறுமக்
காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நானொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

(ககச)

அலரறிவுறுத்தல்

மேயருக்கு மாங்கதனை வெஃகியொரு நாண்முருந்தை
மூயபழி பூண்டான் முருகேசா—நேயமிகக்
கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

(ககடு)

பரிவாற்றமை

அற்றதணி யோடுதம யந்திபுன லார்ந்துளான்
முற்றழியுஞ் சேர்ந்தாண் முருகேசா—பற்றி
அளித்தஞ்ச வென்றவர் நீப்பிற் நெளித்தசொற்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு.

(ககசு)

படர்மெலிந்திரங்கல்

ஆகமெலிந் தாள்சீதை வான்மீகி யாதரித்து
மோகமொடு நாணன் முருகேசா—வேகமிகும்
சாமமு நாணு முயர்காவாத் தூங்குமென்
னோன வுடம்பி னகத்து.

(கக௭)

கண்விதுப்பழிதல்

ஒல்லையிற் கண் ணன்வருங்கொ வென்றயர்ந்தா ருத்தவன்பால்
முல்லமட மாதர் முருகேசா—பல்லலுறப்
பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணு தமைவில கண்.

(கக௮)

பசப்புநுபநுவரல்

சீவகனீங் கப்பசந்து சேடிமுந்தெய்த் தாள்பதுமை
மூவலிலா தோங்கு முருகேசா—ஒவலிலாச்
சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையுந் தந்து.

(கக௯)

தனிப்படர்மீகுதி

பற்றி னுருப்பசியைப் பார்த்தன்வெண்கான் சிற்சபையின்
முற்றம்ப மேவு முருகேசா—உற்ற
ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
வீருதலை யானு மினிது.

(க௨௦)

நீனைந்தவர் புலம்பல்

சீத்தமுள வல்லமன்சின் திப்பனோ வென்றுலந்தாண்
முத்தநகை மாயை முருகேசா—மத்தமுறம்
யாமு முளைங்கொ லவர்கெஞ்சத் தெந்கெஞ்சத்
தோடு வளரே யவர்.

(க௨௧)

கனவுநிலையுரைத்தல்

காதலனை நாளுங் கனவனைந்தே சாரதைதான்
முதுவகை யற்றான் முருகேசா—தீதின்
நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

(கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல்

அங்கிப் பொழுதின்மணிச் சூடனினை வாலயர்ந்தாண்
முந்துமணி வல்லி முருகேசா—சிற்தைசெயிற்
காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

(கஉ௩)

உறுப்புநலனழிதல்

துன்பமுற்றார் தாருவனத் தோகையொம் மானைகெஃகி
முன்புவளை தோற்றே முருகேசா—வன்பிற்
பனைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

(கஉ௪)

நெஞ்சொடு கிளத்தல்

மெய்த்தவ வீமனை வேண்டியலைந் தேவெறுத்தூண்
மொய்த்தகுழ லம்பை முருகேசா—உய்த்துணரிற்
காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

(கஉ௫)

நிறையழிதல்

போகமுவர்த் தேசவன்விண் போதல்கண்டுங் கௌசிகிபின்
மோகமிகச் சென்றான் முருகேசா—வாகையினாற்
செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யற்றா ரறிவதொன் றன்று.

(கஉ௬)

அவர் வயின் விதும்பல்

காதலனெந் நாள்வருங்கொ வென்றுதத்தை கவவைமிக்காண்
முதுணர்வாற் றேர்ந்தும் முருகேசா—தீதின்
ஒருநா னெழுநாள்போற் செல்லஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்ககு. (கஉஎ)

குறிப்பறிவுறுத்தல்

தந்தைக் குணர்த்தித் தவன்குறிப்பைக் காங்கிமதி
முந்தியுடன் சென்றாண் முருகேசா—வந்தில
பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த வரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. (கஉஅ)

புனர்கீசி விதும்பல்

சேற்ற மிகுபாவை வன்றொண்டர் சென்றவழி
முற்றவறைக் காணாண் முருகேசா—வுற்றவரைக்
காணுகாற் காணென் றவராய காணாக்காற்
காணென் றவறல் லவை. (கஉக)

நெஞ்சொடு புலத்தல்

பேரவரக் கணவனைமுன் வெஃகி நளாயனிதான்
மீவாத்துன் புற்றாண் முருகேசா—ஒவாமற்
கெட்டார்க்கு நடாரில் வென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல். (கஉ௦)

புலவி

நீளையின்பாற் செல்கெனமா னெஞ்சயர மாபுடி
மூளஞர்கோட் பட்டாண் முருகேசா—கோளகலும்
உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள வீடல். (கஉஈ)

புலவி நுணுகீகம்

ஓன்பி நெழுமையுடீங் கேனென்னக் காந்திமதி
முன்பு புலந்தாண் முருகேசா—வன்ப தனல்
இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

(கந

ஊடலுவகை

காதல்துணை மாலபிணக் கைத்தவிர்த்துச் சீவகன்றான்
மோதமிக்கான் கூடி முருகேசா—ஆதலினால்
ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

(கந

முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா

முற்றுப்பெற்றது.

—

உ

கணபதி துணை

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பாவின்
செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		ஈ		க	
அண்டமூதல	3	ஈண்டிவசவேசர்	9	கதிநெறியர்	1
அகதனையீமப்பவி	10	ஈண்டுதச	2	கற்றுமபயனில	5
அநதணற்கீழ்	22	உ		கா	
அநதிப்பொழுதின்	26	உற்றபிணியும்	23	காண்டலின்றி	12
அம்புலிமுற்	13	உற்றபுறவும	9	காதலனெநநாள	27
அற்றதுணியேயாடு	24	எ		காதலனைநாளுந	26
அற்றமின்றி	2	எச்சிறப்பேய்ந்	16	காதல்குண	28
அன்பரிடர்	2	எததனையோ	6	காத்தகபிலந்	13
ஆ		எய்த்துமக	12	காமுறுமூன்	6
ஆகமெலீந்தாள்	25	ஓ		கி	
ஆகியையும்	18	ஒக்கலைவீட்	23	கின்னாரோ	3
ஆர்த்தபொழு	5	ஒல்லையீற்கண்ண	25	கு	
ஆத்தொரணபர்	19	ஔ		கும்பமுனியான	21
ஆலவரீயண்ண	22	ஔகையினால்	18	கோ	
ஆள்வினையான்	14	ஔகையினுநுக்கு	23	கோடியாதன்	12
இ		ஔகருநுக்கம்	4	கோதில்குதரிசன	2
இந்தனக்கேலா	15	ஔவாச்சிவசமய	21	கோனொடுநா	24
இன்பினெழுமை	28	ஔவிலழவன்	13	சு	
இன்னவேபல்கு	18	ஔ		சத்திமுத	19
இன்னலொற்க	22	ஔ			

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
சத்துருவை	22	தா		நம்பனமர்	
சந்தமிகுவாலை	24	தாசரதியுஞ்	19	நம்மரனார்செய்	
சந்ரியாசம்	7	தாதையைவெல்	16	நா	
சீ		தீ		நாகவசுக்கள்	
சித்தமுளவல்ல	25	தீதெணுமிராக்கத	11	நாரதனாற்	
சித்தராமன்	7	தீதையுன்னி	10	நாள்களொடு	
சிந்துபதி	11	து		நீ	
சீ		துஞ்சுமன	5	நீததிரையோர்	1
சீலமிலாப்	20	துற்றுநா	3	நீ	
சீவகனிங்க	25	துன்பகல்வோ	23	நீதியிற்பாஞ்சாவி	
சீவகன்சீரா	15	துன்பமுற்றார்	26	நீளையின்பாற்	2
		துன்னுவதை	3	நே	
சூ		தூ		நேசன்போற்	1
சூரனெதிர்	15	தூயபலபத்திரன்	20	ப	
சே		தே		பற்றறுத்து	
செம்மைப்பொரு	8	தெய்வநிதி	10	பற்றிலனந்	
செற்றமிகுபரவை	27	தெற்றியுதந்	19	பற்றினுருப்பளி	2
செற்றசுசயோத	14	தே		பற்றுநிரை	1
சென்னியனி	11	தேசுமலி	1	பா	
சே		தேசுருவா	21	பார்க்கவனார்	
சேக்கிழார்	14	தேர்ச்சியய	24	பாண்டவார்செல்வ	1
		தேவரையுஞ்	1	பாவமெனா	
சோ		தோ		பி	
சொற்றவிடை	16	தொக்கிடும்பை	21	பின்னைகரம்	1
த		தொண்டருக்கேழ்	6	பூ	
தக்கன்மதர்	8	ந		பூரிளமையேற்று	2
தத்திடந்	8	நந்தியெதிர்	19		
தந்தைக்குணர்த்தி	27				
தன்னைவதை	8				

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
பொ		மே		வா	
பொன்னகா	6	மெய்த்தமிழ்	2	வாகரசர்	10
பொ		மெயத்தரும	3	வாதஞ்ஞாளி	14
பொகமுவாத	26	மெயத்ததவ	26	வாரிசுதை	11
ம		மே		வாழ்கணங்க	6
ன்னையிராது	15	மேக்குவணை	8	வி	
னாவாற்	4	மேயருககு	24	விஞ்சகநகை	9
னியின்பந	9	மேவலி தூமனெ	17	வெ	
ன்னுகிழி	16	மேவாககணவளை	27	வெஞ்சுதாற்	20
மா		மை		வே	
மாண்டுக	5	மைநதனுயநதான்	12	வேதசன்மா	18
மாலுறுத்தி	17	யா		வேதநெறி	4
மாழ்கித்தரும	7	யாண்டுள	15	வோததுடுககண	12
மாழ்கிரிதி	21	வ		வேளவியிற	14
மாழ்கிவரைவின்	20	வஞ்சநன்	23		
		வஞ்சகவானந்த	17		

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.